No 2680 Zaterdag 13 Juli 1935 52ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elke Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Past. S. Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elke regel meer 10 cts.

Het ontwerp, Ziekteverordening 1935.

De oude wijsgeer Aristoteles beschouwde het maken van wetten zeer terecht als een der moeilijkste ambten.

Bijzonder moeilijk wordt dit ambt echter wanneer het gaat over Sociale wetten en nog moeilijker weer wanneer dit geschieden moet voor een een kleine gemeenschap.

Toch zit ons Bestuur in deze niet stil en de Raad heeft thans in behandeling twee moeilijke verordeningen: n.l. de ongevallen- en ziekteverordening.

De ongevallenregeling staat thans op de lange baan maar van de ziekteverordening is het voorlopig verslag verschenen, waarin de Raad blijkt geeft ook met gezette studie deze verordening bestudeerd te hebben.

We stellen hier ter kennis van onze lezers de Algemene Beschouwingen van de Raad.

Het doel van het ontwerp op zich zelf: voorkoming dat de arbeider en zijn gezin door ziekte van den eerste in moeilijke omstandigheden raken, vond in de afdelingen algemene sympathie. Van algemene bekendheid is echter, dat de meeste ondernemingen en zelfs het grootste deel der kleinere werkgevers — particulieren ten aanzien van hun dienstpersoneel — deze zorg reeds vrijwillig op zich genomen hebben, zodat de voorgestelde regeling over het algemeen genomen niets nieuws zou brengen. Dat integendeel door de ontworpen regeling de werknemers in enkele gevallen achteruit zouden kunnen gaan vergeleken bij de voorwaarden, waaronder zij nu werken, is intussen een omstandigheid, waaraan wel aandacht mag worden geschonken. Voor hen, die lijden aan chronische kwalen zal het zo goed als uitgesloten zijn, werk te krijgen, terwijl een dergelijke keuring vóór de indienstneming voor velen de kans daartoe verkleinen zal.

Het zijn meest slechts de minvermogende particulieren, die, omdat zij daartoe niet in staat zijn, aan de even gemelde morele verplichting niet voldoen.

Het grootste deel der werknemers van de categorie, welke het ontwerp op het oog heeft, heeft echter een inkomen van f 800.— of minder per jaar en deswege vrije geneeskundige behandeling, waaronder begrepen medicijnen en ziekenhuisverpleging van gouvernementswege. De overheidszorg zou nu door de ter tafel liggende ontwerp-regeling op particulieren worden afgewenteld, wat zou neerkomen op een nieuwe belasting in deze tijden, waarin integendeel naar verlichting der lasten wordt gestreefd en van welke maatregel de druk vooral gevoeld zou worden door evengemelde minvermogenden, die nauwelijks voldoende hebben om voor zichzelve te zorgen. Plaatselijke omstandigheden maken, dat deze minder gegoeden hier, in tegenstelling met lieden van hun categorie in Europa, wel bedienden nodig hebben.

Voor dat deel van het ontwerp, dat de geneeskundige behandeling betreft, werd in de afdelingen dan ook niet gevoeld. Veel liever zou men die zorg aan het Gouvernement willen laten en de grens van f 800.— inkomen per jaar willen brengen op f 1200.—.

In dit verband werd ook opgemerkt, dat het bedrag aan loon in het eerste deel der definitie van arbeider in artikel 1 van het ontwerp gemeld, te hoog voorkwam. Algemeen zou men dit bedrag willen brengen op een som, dat overeenkomt met f 1200.— per jaar. Redelijk werd het nl. geacht, dat zij, die meer verdienen, door het sparen voor slechte tijden, voor zich zelve zorgen.

Tegenover het ziekengeld stond men anders. Hiervoor werdt niet van Overheidswege gezorgd. Dat bereids in de meeste gevallen bij ziekte het loon gedurende een zekere tijd, ofschoon meestal verminderd, doorloopt, is des te minder bezwaar om de verplichting tot uitkering in de verordening vast te leggen.

Voorgesteld werd dan ook om de bepalingen, rakende de geneeskundige behandeling uit het ontwerp te lichten en een gewijzigd ontwerp in te dienen, waarin alleen het ziekengeld geregeld wordt.

Tot zover de Raad.

Wat deze o.a. in het bovenstaande zegt over de lijders aan chronische kwalen en de minvermogende particuliere werkgevers zijn zeker behartigenswaardige wenken.

Maar o.i. blijkt toch ook uit het bovenstaande veel te veel dat hier hoofdzakelijk de werkgevers aan het woord zijn, die de rechtvaardige lasten welke de werkgevers dragen moeten, op de staat willen overschuiven.

In een goed geordende samenleving heeft ieder zijn plichten, ook de werkgever tegenover de werknemer, en de eerste heeft geen recht deze plichten af te schuiven naar de staat, d.w.z. de gemeenschap of wel iedere belastingbetaler.

Het klinkt heel mooi wat de raad zegt. „Deze overheidszorg zou door de „ter tafel liggende ontwerp-regeling op „particulieren worden afgewenteld, wat „zou neerkomen op een nieuwe belasting „in deze tijden."

Ja maar op welke particulieren?

Op de particulieren die de plicht hebben als werkgever, deze belasting voor hun werknemers te betalen.

Wanneer zou gebeuren wat de Raad wil, dan wordt ieder belastingbetaler voor zijn part aangesproken, voor de zorgen die de werkgevers aan hun werknemers verplicht zijn.

De Raad wil nog zelfs de grens van de vrije geneeskundige behandeling van gouvernementswege verhogen van f 800 — f 1200 per jaar.

Wat dit betekent schrijft La Union van deze week in een zeer lezenswaardig artikel waarvan we hier het slot aanhalen.

Dit betekent, „dat de kosten voor doctoren, medicijnen en verpleging ten laste van het gouvernement komen bij ieder, die 48 cent per uur of minder verdient. Hebben de heren van de Raad berekend hoeveel die kosten voor het gouvernement zouden bedragen? En wie zouden de voordelen daarvan genieten? Behoort dit voorstel soms tot de pogingen om de onkosten van de grote maatschappijen af te schuiven op de gemeenschap? Hoeveel zouden deze daaraan verdienen?

Maar afgezien van deze practische overwegingen (we zouden er meerdere kunnen noemen) hebben wij het meer algemene bezwaar, dat door de wensen van de Raad de gouvernementsziekenzorg een wangedrocht zou worden. De gevolgen van ziekten en ongevallen behoren niet direct ten laste der gemeenschap te komen en uit de belastinggelden te worden betaald. En de zorg voor de openbare gezondheid (die wel tot de overheidstaak gerekend moet worden) is nog iets geheel anders dan verpleging van zieken. Wordt echter om practische redenen in art. 6 van het ontwerp de mogelijkheid opengesteld de geneeskundige behandeling onder te brengen bij de dienst der openbare gezondheid, dan behoren de werkgevers toch de kosten daarvan te dragen. — en niet alle belastingbetalers.

In vele landen is bij sociale maatregelen steeds weer de fout gemaakt, dat teveel dingen aan de staat worden opgedragen, die eigenlijk tot het werk van anderen behoren; en op deze fout werd ook in de encycliek Quadragesimo Anno met veel nadruk gewezen. Het is en blijft verkeerd allerlei werk aan de staat op te dragen en allerlei verplichtingen op de belastingbetaler af te wentelen. Ook voor de staat heeft de dag maar 24 uur en ook de staat kan maar een ding tegelijk doen. Indien we geen ander urgent werk voor de overheid te vinden was, zouden we misschien nog genoegen kunnen nemen met het voorstel van de Raad; doch thans menen we dat iedere werkgever zijn eigen taak behoort te vervullen.

Meent de Raad echter, dat bepaalde groepen der bevolking de kosten, waartoe een ziekte-regeling verplicht, niet kunnen opbrengen, dan behoort men maatregelen voor te stellen, waardoor die bepaalde groepen wel in staat zullen worden gebracht hun verplichtingen na te komen. Wij kunnen daarin in geen geval een aanleiding zien om nu ook maar alles op te schuiven op het gouvernement — ten voordele van degene, die het zeer goed kunnen betalen.

De Paus tegen de onzedelijke films.

In het achter ons liggende jaar zijn er meerdere belangrijke uitspraken gedaan en acties gevoerd, ten doel hebbend de zedelijke gevaren, voortvloeiend uit de nagenoeg uitsluitend op winst gerichte filmproductie, te bestrijden.

De belangrijkste dezer publicaties en acties worden samenvattend weergegeven door onze Katholieke Collega in Suriname.

In Augustus 1934 verleende Z. H. de Paus een audiëntie aan het bestuur van de internationale federatie der filmpers.

De H. Vader begon zijn rede met de met nadruk uitgesproken verklaring, dat Hij uitdrukking wilde geven aan de buitengewoon grote bezorgdheid, waarmede het filmwezen, vooral in de laatste tijd, Zijn hart vervulde.

Zonder te kort te doen aan het goede dat door de film bereikt wordt, als de film zich in dienst stelt van de verbreiding van de waarheid, is het toch algemeen bekend, hoezeer helaas de film een bron en voornamelijk en bijna altijd en middel is, om veel kwaad te verbreiden.

De Paus zeide dan, dat Hij sinds geruime tijd missionarissen, bisschoppen, aartsbisschoppen en van kardinalen, uit alle landen der wereld, belangrijke rapporten had ontvangen en al deze raporten hebben dit gemeen, dat daarin de hartverscheurende klachten en grote bezorgdheid tot uitdrukking komen over de treurige gevolgen van de films.

Op deze verderfelijke invloed van de film wilde de H. Vader hier wijzen en Zijn toehoorders van die waarheid overtuigen, opdat zij van hun kant ze weer aan anderen zouden bekend maken. „Zou," zo vroeg de H. Vader, „de film wel ooit geworden zijn, wat zij thans is, zou ze wel al dat kwaad veroorzaken, dat zij thans veroorzaakt, indien niet de pers juist de film aldoor steunt, in plaats van te velde te trekken tegen de vloedgolf van onzedelijkheid, welke zij verspreidt. Met andere woorden is de film niet voor een goed deel juist datgene geworden, wat de pers er van gemaakt heeft?

Dit is een zeer ernstige vraag: het gaat hier inderdaad niet uitsluitend om een zuiver godsdienstig belang, het betreft hier een permanente reeks aanslagen op de christelijke moraal of zelfs ook op de menselijke, natuurlijke zedeleer.

Men moet ook op de film het criterium toepassen, die het grote geschenk der kunst geheel moet beheersen en regelen.

Want de kunst heeft als haar wezenlijke taak en als haar eigenlijke reden van bestaan: het zedelijke wezen, dat de mens is, te vervolmaken. En derhalve moet de kunst zelf ook in overeenstemming zijn met de zedeleer. In het tegenovergestelde geval zou men zich geplaatst zien tegenover een schandelijke dwaasheid."

En opnieuw stelde de H. Vader dan de vraag of de film wel zo slecht, zo zedelijk verdorven zou zijn, als alom de pers tegen de onzedelijke film te velde ware getrokken. Dat was de grote zorgvolle vraag, die de Vader der Zielen aan allen, die bij het filmvraagstuk betrokken zijn, in overweging wilde geven.

De Paus verzocht de aanwezigen in zekere zin zijn microfoon te zijn, om deze pijnlijke en angstige vraag aan iedereen door te geven en haar overal te verspreiden.

De taal die de statistieken op filmgebied spreken is indrukwekkend. Er heeft iemand berekend, dat de bioscopen der hele wereld in één maand — het was de maand November 1933 — bezocht werden door 87 millioen mensen. Dan rijst toch van zelf de vraag hoe indrukwekkend groot het aantal ergernissen moet zijn, en welk klein percentage van deze films werkelijk een zedelijk-verheffende en opvoedkundig waardevolle inhoud op de bezoekers heeft uitgeoefend. Dit laatste percentage is maar zeer klein en onbeduidend.

De H. Vader hechtte er ook grote waarde aan, om naast de bespreking van de verantwoordelijke zending der filmpers ook nog enkele bemerkingen te maken over een ander punt.

„Meermalen hebben wij vernomen," zo vervolgde de Paus, „dat men de klachten over de onzedelijke film beantwoordde met de eis: verschaf ons het materiaal voor godsdienstige en zedelijk goede films, dan zullen wij óók dergelijke films vervaardigen. Maar hét gaat niet om „óók dergelijke films", heel het filmwezen moet in overeenstemming met de zedenwet en verheffend en opvoedend werken."

Herhaaldelijk verzocht de H. Vader de aanwezigen, om deze Zijn vermaning en zienswijze overal bekend te maken.

Voortgaande herinnerde de Paus aan een gezegde van den grote dichter Dante, die over een boek, dat iemand tot val, tot zonde brengt, deze woorden sprak: „Misdadig was het boek en óók degene die het schreef". Dat wil zeggen, dat hij het werktuig der misdaad was.

Een ander letterkundige, de bekende Manzoni, die door zijn verheven gedachten en zijn genie met Dante wel op één lijn gesteld kan worden, heeft bij het opstellen van de regels en voorwaarden, waaraan goede kunst moet voldoen, deze heerlijke prachtvolle woorden gevonden: „Voelen en denken, de heilige waarheid nooit ontrouw worden, nooit een woord uitspreken, dat aan de laster bijval betuigt, of dat de deugd bespot."

De filmpers mag nooit vergeten, dat zij nimmer een werktuig mag zijn in de hand van het kwaad, dat zij nooit een woord mag zeggen, dat een bespotting is voor de deugd en een lofprijzing van de laster kan schijnen, zoals dat zo vaak geschiedt met de treurige gevolgen, die

1885. Het jaar der scholenstichting.

Op Maandag 15 Juli viert de Hendrikschool het 50 jarig bestaan.

Het jaar 1885, waarin deze school gesticht werd, heeft wel in het teken gestaan van het Curaçaose onderwijs. Niet minder dan drie scholen op Curaçao gedenken dit jaar de halve eeuw van hun bestaan.

Deze bijzondere activiteit op het gebied van scholenstichting was een gevolg van de nieuwe onderwijsverordening, welke door het bestuur van Gouv. van den Brandhof in het jaar 1884 was aangenomen.

Voorbeeld voor deze verordening was de Nederlands wet op het lager onderwijs van 1978.

Zeer terecht zegt H. Schroeder in het gedenkboek 1934, was deze nieuwe verordening een verbetering voor het onderwijs in dit gebiedsdeel.

Maar in die dagen was er in Nederland en in Curaçao de liberale geest nog oppermachtig, en deze verordening dus van die geest doordrongen. Wel werd het bijzonder onderwijs geduld, was er zelfs de bepaling in opgenomen, dat het kon gesubsidieerd worden, maar van een regeling dezer subsidie was geen sprake.

Bovendien werd door de bijzondere financiële zorg welke de nieuwe verordening aan het Openbaar Onderwijs besteedde, de bestaansmogelijkheid voor het bijzondere zeer bezwaard.

Heel vriendelijk was deze verordening dan ook niet ontvangen door de voorstanders van het Bijzonder onderwijs en de Amigoe schreef op 1 Juli 1885:

„De weerstuit van die (Nederland„se Liberale) wetgeving op het on„derwijs is ook hier in de kolonie „Curaçao gevoeld. De betreurens„waardige Verordening op het onder„wijs alhier was er het gevolg van. „En vermits nu geen enkele Curaçao„enaar vrede kan hebben met een re„geling van het onderwijs, waardoor „zoo menige bijzondere onderwijzer „van den broode beroofd of gedwon„gen werd met overspanning van zijn „krachten tegen de rijk bezoldigde „koloniale schoolinrichting op te wer„ken; — maar bovenal geen Curaçao„enaars, die godsdienstige geloof heb„en onderwijs of tusschen godsdien„stig wilen onderwijzen en opvoeden, „eene Verordening kunnen goedkeu„ren, welke scheiding tusschen geloof „en onderwijs op tusschen godsdienst „en opvoeding tot rampzalige resul„taten hebben moet, zoo konden wel „allerminst de verdedigers en hand„havers van het katholieke geloof „alhier, rustig het hoofd bij die ver„ordening neerleggen."

Allerminst werd dit dan ook gedaan. En zowel de wet in Nederland als de verordening op Curaçao hebben het bijzonder onderwijs geprikkeld tot een activiteit en strijd, die gevoerd hebben tot de gelijkstelling, welke na vijftig jaren hiervan de bekroning was.

Deze activiteit begon al aanstonds bij het in werking treden van de verordening.

Op 13 Januari 1885 wist de Missie reeds van het Gouvernement vergunning te krijgen tot het openen van een Jongensschool op Pietermaai, waar onderwijs zou worden gegeven volgens de bepalingen van de verordening van 5 Juli 1884. En drie dagen later werd deze school geopend met 90 leerlingen.

Aan het hoofd van de school stond de Vicaris provinciaal der paters Dominicanen de latere bisschop Mgr. Ceslaus Reynen.

Alleen kon nog slechts begonnen worden met de afd. II en III maar men koesterde de hoop spoedig ook met een afd. I te kunnen beginnen.

In de maand Januari werd door den Gouverneur volgens de verordening een schoolcommissie benoemd bestaande uit de Heren H.J.A. van Ewijk, de bisschop Mr. Sol Henriquez, de proc. Gener. B. Frederiks, pastoor te Otrabanda, Ds. H. Hamelberg, J.R.G. de Veer, E.S.L. Maduro en V.R. Romondt luit, der artillerie.

Binnen enkele maanden was het aantal der leerlingen van de school, op Pietermaai gestegen tot over de 200, zodat men nu reeds kon overgaan tot het stichten van een jongensschool afd. I die op 1 Juli 1885 op Otrabanda werd geopend, met 70 jongens.

Leraren aan deze tweede school waren o.a. de bekende Mgr. Dr. Baralt en de Hr. B.H.J. Huyke, die beiden reeds bij het onderwijs op Curaçao hun sporen hadden verdiend.

Het is zeker wel een geweldige activiteit geweest, die in die dagen door de Missie werd ontplooid en wel in het bijzonder door de katholieke schoolcommissie die bestond uit Pater Reynen en de Eerw. Heren Frederiks en Kieckens.

Nog vóór het Gouvernement met rijke bezoldiging zijn school had aangepast aan de nieuwe verordening, stond het katholieke onderwijs reeds klaar met 2 scholen, geheel gebouwd en ingericht met eigen middelen en toch in overeenstemming met de eisen door de nieuwe verordening gesteld.

Met lede ogen werd deze activiteit door bepaalde kringen aangekeken, zoals wel blijkt uit het „Welkom" wat de Curaçaose Courant in die dagen de nieuwe school toeriep. Maar in een hoofdartikel van 18 Juli 1885 had de Amigoe voor dat welkom een hartig en hartelijk bedankje.

Maar ook waren er, die er anders over dachten.

El Imparcial schreef: „Iedere bron, „waar voor elke klasse onzer maatschap„pij het levend water van weldadig on„derwijs aan toevloeit, is een nieuw voed„sel voor den stroom der beschaving. Wij „kunnen daarom niet nalaten ons geluk „te wenschen met de oprichting dier „school, al betreuren wij het, dat in dit „feit een zegepraal besloten is voor die„genen, wier denkbeelden over hetgeen „in werkelijkheid voor de kolonie heil„zaam is, met onze overtuiging zoo zeer „in strijd is."

Intussen was bij Gouvernementsbesluit van 11 Juni 1885 de Heer H. Haytink, gewezen hoofdonderwijzer te Wageningen, benoemd tot Directeur-leraar bij het openbaar onderwijs op dit eiland.

Aan de nieuwe openbare school werd druk gebouwd, juist tegenover „de plaza Naar". En op 15 Juli kon deze worden geopend met 86 leerlingen, waaronder 28 meisjes.

De bouwkosten dezer school bedroegen een 25-30 duizend gulden, terwijl voor de jaarlijkse onkosten een gelijk bedrag was begroot.

De school bestond uit een afd. I en II, waarvan de jaarlijkse onkosten respectievelijk begroot waren op f 14.000 en f 3.400.

Een grote moeilijkheid, waarvan we de weerklank in de pers dier dagen hebben kunnen terugvinden, was voor velen het vooruitbetalen over drie maanden bij den kolonialen ontvanger.

In de hogere regionen der regeringspolitiek had men bezwaar tegen de functie van den inspecteur. Met name was de Koloniale Raad bang ten koste van deze functionaris zijn invloed op de school te verliezen; en ten slotte werd een modus vivendi gevonden in het veranderen van de naam, zodat deze administrateur zou genoemd worden. Ook omtrent het salaris van dezen administrateur was in die dagen nog al wat te doen, maar ten slotte kreeg de Hr. Hamelberg, die voor deze post was aangewezen toch zijn f 1500.

Bij Gouvernementsbesluit werden nog verder benoemd bij het openbaar onderwijs: tot leraars de Heren K. Bonzema, gewezen eerste onderwijzer aan school No. 33 te Amsterdam en A. Brouwer onderwijzer alhier.

Tot lerares werd benoemd Mej. M.E. Bruinier, gewezen eerste onderwijzeres aan de meisjesschool te Alkmaar.

Aan de afdeling II werd voorlopig werkzaam gesteld de Heer Marc Calisch, onderwijzer alhier en Mej. J.E. Kleyne als kwekelinge.

De persoon van A.C. Jorna werd belast met de functie van Bode bij de schoolcommissie en portier van de school van afd. I en II.

Later in de maand Augustus werd nog de Heer V.A. Zerpa toegelaten tot het geven van onderwijs in de Spaanse taal.

Met deze krachten begon de Hendrikschool het onderwijs, waarmee voor talrijke Curaçaoenaars de weg geopend werd voor de maatschappelijke vorming. Honderden hebben in de afgelopen 50 jaren de school bezocht en daaraan veel te danken. Voor deze personen is het zeker een plicht van dankbaarheid dit bij deze huldiging te herdenken.

hieruit voortvloeien.

Tenslotte hecht de H. Vader er grote waarde aan, nog een andere zaak aan te bevelen: „Het is bekend," zo vervolgde de Paus, „dat thans in alle landen van Europa, dank zij de verdiensten van onverschrokken katholieken en ook van andere personen, die tot verschillende godsdienstige gezindten behoren, alsmede van personen, die uitsluitend om het behoud van de natuurlijke zedeleer handelen, acties en kruistochten begonnen zijn tegen de zedenverwildering en voor de goede film.

Ook de regeringen hebben aan dit probleem hun aandacht geschonken, zowel in Italië als elders. Zij hebben op dit gebied reeds iets goeds tot stand gebracht, ook al werd niet aanstonds het resultaat bereikt, dat zij er zich van hadden voorgesteld, omdat het veel gemakkelijker is wetten te maken dan ze in praktijk door de burgers te laten onderhouden.

Het Leprozengesticht.

„Waar de patienten meer lijden van de behandeling dan van de ziekte zelf". Zo lasterde E.A.U. in La Prensa.

Deze anonymus heeft nu deze week geantwoord aan de Amigoe, die tegen deze laster zijn scherp protest liet horen.

We begrijpen nu het lange wachten van dat antwoord, want E.A.U. heeft in dit antwoord een brief gepubliceerd van Mgr. Verriet; en heeft van zelf sprekend enige tijd nodig gehad om aan den Bisschop die in Europa is, telegrafisch verlof te vragen tot het publiceren van dit schrijven.

Dit is toch een vereiste van fatsoen voor het publiceren van niet-voor-publicatie-bestemde brieven van hooggeplaatste personen.

Wat was de aanleiding tot dit schrijven van Mgr.

Er hadden in 1933 enkele ernstige ongeregeldheden plaats gehad, veroorzaakt voornamelijk door enkele niet-Curaçaose patienten, die spoedig daarop naar hun eigen land zijn teruggestuurd. De enkelingen die ook aan E.A.U. de brieven schreven, lieten hun klachten horen bij Mgr., waarop als antwoord kwam het schrijven van den Bisschop wat in La Prensa van 9 Juli is gepubliceerd.

De inhoud van deze brief bevat: de betuiging van Mgr.'s verlangen, dat de zieken met liefde worden behandeld en de belofte, dat zowel de Moeder van het hospitaal als Hij zullen zorgen dat alles zal geschieden volgens de **rechtvaardige** klachten der patienten. „Ik herhaal, zo staat er letterlijk, dat wij uwe **rechtvaardige** klachten ernstig zullen ter harte nemen en wij alles zullen regelen, zoals het behoort te zijn."

De RECHTVAARDIGE klachten zouden dus door Mgr. ter harte genomen worden.

We weten dat Mgr. na deze brief een onderzoek heeft ingesteld en Hij de man niet is, om wanneer er **rechtvaardige** klachten waren, de toestand maar te laten zoals ze was.

En toch schrijft La Prensa: „De toestand echter is sindsdien geenszins verbeterd".

Omdat, gelijk we weten, Mgr. na zijn onderzoek tot de overtuiging was gekomen, dat de klachten niet rechtvaardig waren, en de ingrijpende veranderingen, welke geëist werden, o.a. de verplaatsing van de Overste en enkele Zusters niet nodig waren.

Over de motieven van deze klachten hebben wij in ons eerste artikel een voldoende verklaring gegeven; dat deze nl. moet geweten worden aan de mentaliteit die bij sommige melaatsen aan hun ziekte eigen is.

Geheel onwaar is, wat E.A.U. laat doorschijnen, alsof de Overste na een brief van Mgr. haar verontschuldigingen aan de patienten is komen aanbieden. In de gedachte van „ik zal maar de minste zijn" heeft de Overste slechts getracht, na de hoogst ernstige wanordelijkheden, met goede en zachte woorden de gemoederen van die enkele ontevredenen weer tot tevredenheid te stemmen.

E.A.U. durft nog te schrijven dat het hem te doen is om een eerlijk onbevooroordeeld onderzoek. Alsof hij niet weet, dat dit iedere drie maanden plaats heeft door den Procureur Generaal en den directeur van O.G.

E.A.U. durfte te schrijven dat het hem te doen is om eerlijke kritiek!

Maar E.A.U. is dan zeker vergeten zijn artikel van 3 Juni, waarin hij van te voren al heeft opgesomd de katholieke instellingen waartegen zijn actie in de toekomst gaan zou. „het eenige leprozengesticht, het eenige krankzinnigengesticht, het eenige door het Gouvernement gesubsidieerde hospitaal, het eenige weeshuis, en de eenige tuchtschool op Curaçao."

En naar aanleiding van deze oproep, schreef La Prensa dan ook in zijn blad van 21 Juni, mocht hij de brieven van de twee ontevredenen ontvangen. Zij wisten, waarom zij bij La Prensa, het diario de informaciones anti-catolicas een gretig gehoor zouden vinden.

Eerlijke kritiek! Die afgaat op het schrijven van 2, zegge twee patienten!

Waarom U niet gewend tot de directie, om de rechtsregel van het Hoor en Wederhoor toe te passen?

Waarom U niet gewend tot den gestichtsdokter?

Waarom niet tot den directeur van de Openbare gezondheidsdienst en den Procureur Generaal die iedere drie maanden het gesticht komen inspecteren?

Omdat dan E.A.U. niet zou kunnen geschreven hebben dat „men in het gesticht meer lijdt van de behandeling dan van de ziekte."

P.S. Van de directie van het gesticht en van de Zusters, die, we begrijpen het, het liefst hun liefdadig werk zonder rumor voortzetten en zich zeer terecht verheven voelen boven alle laster, ontvingen we nadat dit artikel reeds in vorm was, het verzoek om over de kwestie niet meer te schrijven. We hebben gemeend dit artikel nog te moeten plaatsen, maar zullen verder het verzoek respecteren.

Nogmaals deelde het Bestuur ons mede, dat het steeds, zelfs zeer gaarne, bereid is, alle mogelijke inlichtingen te verstrekken omtrent de behandeling der patienten.

Tot nu toe is er op deze uitnodiging nog niemand geweest, hetgeen o.i. voor het Bestuur wel een bewijs is, van het volle vertrouwen.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Eindelijk schijnen de regeringen van de beide Zuid-Amerikaanse republieken, Bolivia en Paraguay elkander gevonden te hebben en tot de overtuiging te zijn gekomen, dat aan deze bloedige en onmenselijke oorlog, die tienduizende slachtoffers heeft gekost en beide landen en volkeren totaal heeft verarmd en economisch ontwricht, een einde moest komen.

Er wordt thans zelfs gemeld, dat beide partijen moeilijk tot elkander konden komen, omdat men niet meer wist, waarover de oorlog eigenlijk ging en waarover men dus vrede moest sluiten. Natuurlijk is dit overdreven, maar het typeert toch wel heel sterk de toestand hier, dat men bijna vier jaar lang elkander op leven en dood heeft bevochten, tal van mensenlevens heeft opgeofferd, zonder dat men tenslotte eigenlijk weet waarover.

De breuk tussen beide landen is ontstaan op 5 Juli 1931 toen de gezanten der beide republieken de hoofdsteden verlieten en de vijandelijkheden begonnen, zonder dat men elkander een oorlogsverklaring zond. Dat is tegenwoordig zo de nieuwe methode, sinds men als lid van de Volkenbond, geen oorlog meer voeren mag zonder eerst het conflict ter beslissing aan Genève te hebben voorgelegd. Officieel voert men nu z.g. geen oorlog meer, men zendt elkander nu z.g. geen oorlogsverklaring, maar opent de gevechten, zonder dat deze officiële instantie daaraan is voorafgegaan. Zo deed Japan tegen China, Italië enige jaren geleden tegenover Kreta. Joego Slavië tegen Bulgarije., toen het ging om Macedonië. Waarom zou men het dan ook in Zuid-Amerika niet doen?

Eerst op 10 Mei 1933 heeft Paraguay aan Bolivia officieel de oorlog verklaard, maar Bolivia weigerde toen nog deze oorlogsverklaring officieel te accepteren en verklaarde eerst veel later ook de oorlog officieel aan Paraguay. Intussen had men voor 10 Mei 1933 al twee jaar lang gevochten en volgens de mededelingen van het Vaticaan, dat eind 1932 een bemiddelingspoging had gedaan, maar het niet verder bracht dan een wapenstilstand voor de Kerstdagen, waren toen aan beide zijden reeds meer dan 100.000 man gevallen.

Het conflict liep eigenlijk over het bezit van een stuk grond in een onherbergzaam oord in de Gran Chaco, een diepe moerassige vallei, welke alleen door moorddadige insecten wordt bewoond. Voor Bolivia dat op een hoogvlakte ligt en sinds de oorlog met Peru geen verbinding meer had met de zee, was deze vallei wel van enig belang, omdat het daardoor via de Paraguay rivier een andere uitweg naar zee kon krijgen. Maar nu kwam Paraguay op de proppen en beweerde, dat de z.g. Gran-Chaco vallei behoorde tot zijn grondgebied en de Bolivianen hier geen enkel recht hadden. En daar is nu de grote moeilijkheid, waarop het verzoeningscommuniqué waarschijnlijk doelt, dat men thans eigenlijk bij het vaststellen van de vredesvoorwaarden niet weet, waarover het eigenlijk gaat. Want het Gran Chacogebied is nooit verdeeld geweest en er is geen rechter, die op historische gronden kan uitmaken, wat nu precies aan Bolivia behoort en wat aan Paraguay. Het gaat als met een oud waardeloos ding bij kinderen. Niemand hechtte er enige waarde aan, totdat op een gegeven ogenblik een der kinderen er mee ging spelen. Toen wilde ze het waardeloze ding, wat ze even te voren niet aankeken, allemaal hebben en ontstond er een grote vechtpartij over.

Zo is het ook hier gegaan, eerst toen Bolivia merkte dat dit gebied voor haar enige betekenis had, behoorde ook Paraguay tot de gegadigden en sindsdien hebben beide volkeren elkander om dit overigens volkomen waardeloze gebied, vier jaren lang fel beoorloogd, waarbij vooral de Bolivianen, die op de koudere hoogvlakten woonden en zich moeilijk konden aanpassen aan de moordende hitte van het lage moerassige dal, aanvankelijk in de minderheid waren, hoe zeer hun leger door bekwame Duitse officieren werd geïnstrueerd en aangevoerd. Maar de Boliviaanse soldaat was aanvankelijk in dit gebied waardeloos. Tenslotte werden de Bolivianen wat meer geacclimatiseerd en mede door het wapen-embargo, dat tenslotte, toen Paraguay onverzoenlijk bleef, vooral een machtig wapen bleek om de Paraguanen tot rede te brengen, is nu eindelijk de vrede tot stand gekomen.

Het werd ook meer dan hoog tijd, want deze oorlog, die én door zijn motieven én door zijn wreedheid diep beschamend was uit een oogpunt van menselijkheid en beschaving, had bloed genoeg gekost.

Of de Bolivianen tenslotte toch de naar zee gewenste uitweg zullen krijgen, zal nog besuist worden door het Int. Permanent Hof van Justitie in den Haag.

Was men daar ,maar mee begonnen, dan zouden beide landen heel wat meer bereikt hebben en heel wat minder verloren hebben verarmd, dan thans het geval is.

BUITENLAND.

UITBREIDING VAN HET CONCLAAF.

Behalve de Kardinalen zullen voortaan ook de Patriarchen van het Oosten aan de Pauskeuze deelnemen.

Nederlandse bladen schreven, dat er binnenkort een belangrijke wijziging te wachten is in de wijze waarop de nieuwe Paus gekozen wordt. Zoals algemeen bekend verondersteld mag worden noemt men de thans regerende Pausbij voorkeur de Paus der Hereniging, omdat de hereniging, de terugkeer van het schismatieke Oosten den H. Vader bijzonder na aan het hart ligt.

Door de wijzigingen die de H. Vader voornemens is uit te voeren zou de geestelijkheid van de Oosterse Ritus direct kunnen deelnemen aan de Pauskeuze door afgevaardigden naar het Conclaaf te zenden. Behalve de Kardinalen zullen voortaan ook Patriarchen van het Oosten met eigen territoriale jurisdictie in het conclaaf verschijnen en wel de Patriarch van Antiochië van de Syrische Ritus die in Beyroeth resideert, de Patriarch der Maronieten in Antiochië die zijn zetel heeft in de kloosterkerk in Oost Libanon, verder de Patriarch der Melchiten, in Antiochië, die in Damascus woont, de Chaldeeuwse Patriarch van Babylon (Mossoel) de Armeense Patriarch van Cicilië en de Koptische Patriarch van Alexandrië.

Verder zou nog worden overwogen om een oud gebruik in ere te herstellen: nl. door de Metropolitaan-Aartsbisschoppen in het Conclaaf te betrekken. Deze nieuwe bepalingen zouden in de vorm van een constitutie kracht van wet krijgen, terwijl tevens het aantal Kardinalen zou worden beperkt. In dit verband is het wel zeer merkwaardig dat de bestaande vacatures in het H. College sinds jaren niet meer zijn aangevuld.

Hierop kwam vanuit Rome, een dementi aan de Maasbode.

Het is echter in dit verband gewenst te bemerken dat ook de Weense Reichspost en de Gazet van Antwerpen van hun eigen correspondenten een ongeveer gelijkluidend bericht ontvingen.

De redactie van de Reichspost heeft in nummer 159 van 10 Juni jl. een groot artikel opgenomen van Prof. Dr. Joan Hollnsteiner, waarin deze de geweldige betekenis van het te verwachten besluit uiteenzet en een historische uiteenzetting geeft van de wijze waarop de Pauskeuze in de loop der eeuwen tot stand kwam.

In nummer 161 van 12 Juni deelt de Romeinse correspondent van de Reichspost nog de volgende bijzonderheden mede over de eerstdaagse te verwachten Pauselijke Constitutie: „In de kringen der ingewijden kwam het bericht omtrent de uitbreiding van het Conclaaf niet geheel onverwacht. Reeds twee jaar geleden zijn door de Jesuiten die in Rome het Instituut voor de Missie in het Oosten besturen, stappen gedaan om er bij de Congregatie voor Oosterse aangelegenheden op aan te dringen om het conclaaf uit te breiden. Deze plannen vielen niet onmiddelijk in goede aarde, daar enkele Kardinalen bang waren dat hierdoor een einde zou worden gemaakt aan een duizendjarige traditie der Roomse hierarchie. De voorbereidende werkzaamheden kregen echter eerder hun beslag dan verwacht werd, daar enkele maanden geleden Kardinaal Pacelli het Missie-instituut van het Oosten en het voornaamste werk der desbetreffende organisatie op verzoek van den Paus zelf in eigen beheer nam."

Tot zover de Reichspost.

Iedereen die in de journalistieke wereld te Rome enigszins thuis is, zal weten dat de berichtgeving omtrent hetgeen er achter de muren van het Vaticaan gebeurt uiterst moeilijk is en dat een tegenspraak ook uit Vaticaanse kringen slechts zeer betrekkelijke waarde heeft. Wij zullen intussen afwachten wie de geschiedenis in het gelijk zal stellen.

Groot aantal priesterroepingen in Duitsland.

Ondanks de felle vervolging waaraan de katholieken in Duitsland bloot staan neemt het aantal priesterroepingen sterk toe. Op alle universiteiten is het aantal theologie-studenten beduidend gestegen. In het bisdom Rottenburg alleen hebben zich 76 studenten aangemeld. Verder is het van belang te vermelden dat de beschikbare ruimte aan de meeste universiteiten en in de seminaries veel te klein geworden is.

De toestand in het Saargebied.

Op een mijnschacht in het Saargebied had men dezer dagen de volgende spreuk geschreven: „Deutsch war die Saar und Deutsch ist die Saar, aber schlimmer ist es jetzt wie es früher war."

Voor en na de volksstemming is door Burchel gezegd dat de Katholieken niet in hun godsdienstige gevoelens zouden worden gekwetst. Op de jongste vergadering van de Bond van Onderwijzers en Onderwijzeressen, die in Saarburg gehouden werd, heeft de Districtsleider Eiber de deelnemers aan de bedevaart naar Eberhardsklaus (waar de Bisschop van Trier gepreekt heeft) uitgescholden voor landverraders, schoften en communisten. Er zouden wel maatregelen genomen worden om dit zwart verzet te breken.

De Inspecteur van het onderwijs deelde aan in de vergadering mede, dat voortaan 1. de godsdienstoefening die tweemaal in de week voor heel de school gehouden werd, niet meer zou plaats vinden.

2. Dat het onderwijzend personeel zich heeft te onthouden van alle medewerking om toezicht uit te oefenen over kinderen tijdens godsdienstoefeningen.

3. Dat godsdienstige tijdschriften niet meer in de scholen mogen worden uitgedeeld en dat daarvoor ook geen propaganda meer mag worden gemaakt.

4. Dat kinderen beneden 10 jaar geen lid meer kunnen zijn van de Kindsheid.

5. Dat kinderen boven 10 jaar bewerkt moeten worden om lid te worden van de Hitler Jugend.

Henri Bergson katholiek.

De bekende Franse Philosoof Henri Bergson is tot de Katholieke Kerk overgegaan.

Bergson werd o.a. in 1928 begiftigd met de Nobelprijs.

Verschillende zijner leerlingen o.a. de bekende Maritain vonden door zijn philosofie, de weg naar de kerk terug.

Van grote betekens is de bekering tot het katholicisme van een man als Bergson, een wijsgeer wiens superieur verstand door gans Europa erkend is, wiens oordeel gezag heeft voor ontelbaren. Wij stellen als zodanig Bergson's overgang niet gelijk met die van kunstenaars als Claudel, Undset, Chesterton, Van Eeden of ministers als Marchant, maar mijlen hoger, juist omdat hij een erkend en onbetwist vertegenwoordiger van het wijsgerig denken is, dat zich de vijand van het Geloof noemt. Dat zijn overgang „de weg terug" volledig heeft afgelegd, bewijst wel het feit dat zijn wijsgerige werken alle op de Index staan!

Deze „grote wijsgeer van deze tijd" zoals hij eens genoemd werd, heeft vooral door zijn werk L'evolution creatrice, het wijsgerig denken der 20ste eeuw zeer sterk beinvloed.

NEDERLAND.

K.L.M.-Nieuws.

Goed begin van de dubbelweekse dienst naar Indië. Reeds thans meer post.

Een vergelijking met de overeenkomstige week van Juni 1935 toont aan, dat de hoeveelheid post met de dubbelweekse dienst vervoerd, reeds terstond een flinke stijging vertoon. In de week van 12-19 Juni 1934 nam het Indiëvliegtuig 298 K.G. briefpost uit Amsterdam en 63 K.G. post uit Leipzig mee, totaal 361 K.G.

Thans hebben Nachtegaal en Oeverzwaluw, de eerste vliegtuigen van de dubbelweekse dienst, tezamen 387,396 K.G. briefpost uit Amsterdam aan boord en 157,550 K.G. uit Leipzig, tezamen 544,946 K.G. Een beginçijfer, dat tot tevredenheid stemt.

ARUBA.

Het Zeemanshuis te San Nicholas.

Het aantal zeelieden dat het zeemanshuis gedurende de maand Juni bezocht, heeft het tot dusver geboekte record geslagen en bedroeg 175. Een overzicht over het 1ste halfjaar van 1935 geeft de volgende aantallen weer:

Jan 126, Febr. 108, Maart 153, April 166, Mei 120 en Juni 175.

Tezamen is het aantal bezoekende zeelieden dus 848. Vanaf de opening in Febr. 1934 tot Jan. '35 werden er 905 geboekt. Uit deze gegevens blijkt dus wel dat het Zeemanshuis zich in de belangstelling der zeelieden begint te verheugen, wat op zichzelf al een verblijdend teken is.

Dit wil echter nog geenszins zeggen, dat het Bestuur de moeilijkheden te boven is, integendeel ,het Bestuur doet thans meer dan ooit te voren een dringend beroep op de leden om zoveel als in hun vermogen is, het Zeemanshuis te steunen, want naarmate het bezoek van zeelieden (en dit zijn uitsluitend zeelieden van de grote tankers, de inheemse worden apart geboekt!) groeit, is er ook meer behoefte aan lectuur en gelden voor te maken onkosten ten behoeve van de zeelieden.

Van een der leden heeft het Zeemanshuis deze maand een zeilscheepje ontvangen, dat in het Zeemanshuis een plaatsje heeft gekregen.

Het Bestuur stelt deze aardige attentie ten zeerste op prijs en betuigt den gever z'n oprechte dank voor dit geschenk. Het heeft de naam van „Apostolatus Maris" ontvangen.

Voor hen die zich er voor interesseren liggen in het Zeemanshuis brochures en timetables van de K.L.M., welke in dank van deze Mij. ontvangen zijn; eveneens zijn er brochures en timetables van de K.N.S.M. aanwezig en op aanvraag zijn al deze brochures ten allen tijde bij den barkeeper verkrijgbaar.

Zoals gewoonlijk is deze maand ook weer een druk gebruik gemaakt van de brievenbus in het Zeemanshuis en verzochten enkele leden om een postwissel of postpakket voor hen te verzenden.

Het Bestuur wil zich hier gaarne mee belasten, doch maakt de afzenders er op attent, dat zij enige dagen geduld moeten hebben, eer ze de reçu's kunnen ontvangen. De ledenlijst is ook weer wat aangegroeid, doch we hebben er nog lang niet genoeg; daarom leden, spoort uw vrienden en bekenden aan om lid te worden. Wanneer ieder een steentje bijdraagt, komen we een heel eind verder voor ons werk tot heil en zegen der Zeelieden.

CURAÇAO.

Bekendmakingen.

De Heer W. H. Winkel is aangewezen om gedurende de tijd, dat de Directeur van de Openbare Gezondheidsdienst op een dienstreis naar Trinidad afwezig zal zijn, dezen te vervangen.

De wereld in Vogelvlucht.

Overgenomen uit „Boletin Comercial," en Curaçaose Volkskrant."

In de staat Mexico dreigt een staking van leerlingen en studenten.

De zegen van het socialistisch onderwijs.

Deze week werden plotseling honderden vergiftige pijlen afgeschoten op de nederzetting van de Gulf Oil Company, gevestigd aan de oever van de Rio de Oro in het centrum van de Catatumbo concessie.

De reden voor de vijandigheid der Indiaanse stammen is nog niet bekend. Een Columbiaanse arbeider stierf tengevolge van de bekomen pijlverwondingen, terwijl een tweede stervende is aan bloedvergiftiging.

Ex-koning Alphonso van Spanje werd gedurende een auto-tocht in de omgeving van Rome licht aan het hoofd gewond, toen hij met zijn auto in een bocht slipte en over de kop sloeg. Zijn adjudant brak een sleutelbeen.

Het Duitse vlootprogramma, dat in overeenstemming is met de Londense overeenkomst, werd gepubliceerd als te bestaan uit: twee 26000 tons slagschepen bewapend met 11 cm. kanonnen: twee 10000 tons kruisers met een 8 cm. bewapening; zestien 1625 tons torpedojagers uitgerust met 5 cm. kanonnen en twintig 500 tons onderzeeërs alsmede twee 720 tons duikboten.

Plannen zijn in voorbereiding voor een moederschip voor gevechtswatervliegtuigen, alsmede voor de bouw in 1936 van slagschepen en voor volgende jaren, gebaseerd op het kwaliteits principe.

Als gevolg zullen binnenkort in de Skandinavische landen credieten aangevraagd worden voor het uitbreiden van de weermacht. Ook Frankrijk deelde reeds mede, meer haast te zullen maken met de uitbreiding van de vloot.

In Duitsland is de toepassing van de Arische paragraaf verscherpt en toegepast op de Universiteiten. Alleen die studenten van beider kunnen worden toegelaten, die het Duitse Nationale burgerschap bezitten en die hun Arische afkomst kunnen bewijzen.

De Italiaans-Abessynse besprekingen te Scheveningen liepen op een dood punt en zijn verdaagd.

Voor de 14e Juli zijn er in Parijs 100.000 soldaten gemobiliseerd, om relletjes tussen vuurkruisers en radicalen te voorkomen.

In de Ver. Staten heerst een geweldige overstromingsramp, de ergste in de laatste 50 jaar; 20 steden en dorpen liggen onder water en 2000 personen zijn dakloos. De ramp is veroorzaakt door sterke steiging van de Susquehanna rivier.

De internat. vereffeningsbank te Bazel besprak de beursmoeilijkheden en kwam overeen dat bij het eerste teken van een aanval op welke valuta dan ook die met de bank in verbinding staat, gezamenlijke beschermingsmaatregelen getroffen zullen worden, zoals onlangs bij de aanslag op de Franse en Zwitserse franken en de Nederlandse gulden.

De situatie tussen Italië en Abessinië is de laatste dagen aanmerkelijk verergerd. De rede van Mussolini Zondag ll. laat geen twijfel meer over, omtrent de oorlogszuchtige bedoelingen van Italië.

Volgens de telegrammen schijnt de oorlog niet ver meer te zijn. Men spreekt dat Engeland Abessinië steunen zal.

De Amerikaanse regering heeft reeds maatregelen getroffen om het leven van de buitenlanders in Abessinië te beschermen.

De president van Frankrijk en de Franse gezant te Rome ontvingen Pauselijke onderscheidingen.

De viering van de onafhankelijkheidsdag te New York had 195 doden tengevolge. De hospitalen van de stad berichten 2718 patienten die wegens verwondingen van vuurwerk behandeld moeten worden.

De wet tot opheffing van de ballingschap der Habsburgers en tot teruggave van hun bezittingen werd Woensdag met algemene stemmen door het Oostenrijkse Parlement aangenomen.

UIT NEDERLAND

Uit de weekstaat van de Nederlandse Bank blijkt, dat de gouddekking met 23 millioen is gestegen; de biljetten-circulatie is gedaald met 25 millioen.

Bij het gerechtelijk onderzoek blijkt het dat de tarwefraudes steeds grotere omvang aannemen, thans is eveneens de boekhouder van de Arnhemse gewestelijke tarwecentrale gearresteerd, benevens de technische leider van dezelfde instelling, zodat in totaal thans 5 personen gearresteerd zijn, terwijl meerdere arrestaties te verwachten zijn.

Vanaf 12 Juli zullen de Koningin en Prinses Juliana hun intrek nemen in het Koniklijk buitenverblijf de „Ruigenhoek". H. M. de Koingin wenst dat de gehele maand Juli beschouwd zal worden als de tijd welke H. M. andere jaren in het buitenland doorbrengt.

Bij Koninklijk besluit werd de heer Mr. de Niet benoemd tot procureur generaal aan het Gerechtshof te Suriname. Mr. de Niet is thans Advocaat Generaal aan bovengenoemd Hof van Justitie.

Naar wij vernemen zal op 31 Juli a.s. voor de Marinekrijgsraad de zaak tegen Luitenant van Boven behandeld worden, die als oudst aanwezig officier op het ogenblik dat de muiterij aan boord van de Zeven Provinciën uitbrak over deze bodem het commando voerde. Luitenant van Boven zal bijgestaan worden door de Amsterdamse Advocaat Mr. J. de Vrieze.

De toestand van Buziau te Den Haag is vooruitgaande, naar verluidt mag hij binnen enkele dagen het ziekenhuis weer verlaten, hoewel het gipsverband voorlopig gehandhaafd moet blijven.

Minister Slotemaker de Bruine opende te Rotterdam onder de grootste belangstelling het nieuwe museum Boymans. Vele kunsthistorici uit verschillende landen waren onder de aanwezigen.

De Kamer besloot 17 Juli met de behandeling van het bezuinigingsontwerp aan te vangen.

De Ned. vliegtuigenfabriek leverde het eerste catapult vliegtuig voor de Nederlandse Marine af.

De Nederlandse Bank bracht haar discontorente van 4 op 3½%.

De Koloniale afdeling van het Nederlandse Paviljoen te Brussel behaalde in vier klassen de „Grand Prix".

Dit is een bijzonder succes voor de afdeling Handelsmuseum van het Koloniaal instituut, die de afdeling ingericht heeft.

De Heer M. H. Schaafsma is benoemd tot tijdelijk deurwaarder der belastingen op Curaçao en werkzaam gesteld ten kantore van den Koloniaal Ontvanger.

De hechte band.

Een nationaal standaardwerk over ons Vorstenhuis bij de 55ste Jaardag van H. M. de Koningin.

Aan een perscommuniqué, ons uit Nederland toegezonden, wordt het volgende ontleend.

Ter perse is een nationaal standaardwerk van buitengewone betekenis onder bovenstaande titel „de hechte band" over de betrekkingen van ons volk en Vorstenhuis. Dit boek, dat in kloek formaat zal worden uitgegeven, behandelt in een 40 tal hoofdstukken op populaire wijze de verhouding van Oranje tot alle delen van ons nationale leven in vroeger tijd en in het heden.

Oranje in betrekking tot ons staatsbestel, de volkswelvaart, de weldadigheid, de Leidse Universiteit, onze internationale positie, de kerk, de vredesgedachte, het misdeelde kind, de defensie, de mobilisatie, de vloot, de Koninkl. Milit. Accademie, de Raad van State, de jeugd, de lagere school.

Oranje's betekenis voor bepaalde gewesten van ons land: Friesland, Groningen, Overijssel, Utrecht, Zeeuws-Vlaanderen, Brabant, Limburg, West-Friesland, Luxemburg.

Oranje's relaties tot bepaalde steden: Amsterdam, Apeldoorn, Delft, Den Haag, Rotterdam, Batavia, Soestdijk.

Het beeld, dat onze letterkunde van het Huis van Oranje geeft: Onze 17e eeuwse dichters, onze strijdpoëzie, onze 19e eeuwse dichters, onze dramatiek, onze romans en Oranje.

De Hechte Band verschijnt onder redactie van M.J. Leendertse en wordt ingeleid door Zijne Exc. Mr. Dr. D. Fock, oud-Gouverneur-Generaal van Ned. Oost-Indië en Minister van Staat.

Dit nationaal standaardwerk zal rijk geïllustreerd zijn met tal van reproducties naar oude prenten en schilderijen en portretten. De allerlaatste foto's van H.M. de Koningin en H.K.H. de Prinses zijn opgenomen en ook enige nooit gepubliceerde interieurfoto's van het Koninklijk Paleis het Loo.

De hechte band zal gereed zijn en compleet verschijnen in gewone en luxe-editie begin Augustus, terwijl het ook verkrijgbaar gesteld wordt in 10 afleveringen. Het boek, dat onze Koningin zal worden aangeboden als een feestgeschenk tot Harer Majesteit 55ste jaardag, wordt uitgegeven door de firma Scheltens en Giltay te Amsterdam.

CONCERT.

Trio Van Renesse-Helmann-Van Wezel.

Heden vervolgen wij onze mededelingen met een korte beschrijving van de artistieke opleiding en loopbaan van den Heer

HENK VAN WEZEL (cello)

Henk van Wezel studeerde aan het Haags Conservatorium bij van Insterdael, daarna bij Mossel en zette zijn studies voort bij Gerard Hekking te Parijs.

Na enige jaren aan het Residentie-orkest verbonden te zijn geweest, werd hij benoemd als Solo-cellist van het Concertgebouw-Orkest.

Talrijke malen trad hij als Solist op onder leiding van Mengelberg, Muck, Walther v. Beinem en maakte zich ook zeer verdienstelijk als vertolker van moderne muziek.

S.s. „Columbia".

De Agenten van de „Panama Pacific Line" de Heren S. E. L. Maduro & Sons, delen mede, dat op heden 13 Juli m.v. 6 uur te Caracasbaai verwacht wordt het s.s. „Columbia" met 502 toeristen aan boord.

Het schip, metende 27.132 R.T. komt van New York en zal diezelfde middag om 4 uur via Kingston naar New York vertrekken.

Voor Hollands sprekende katholieken.

De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Parochiekerk Otrabanda.

's Zondags:
H.H. Missen: 4¾. 7 (kindermis) 8½ (Hoogmis) met Hollandse preek.
Lof: 's avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Isla kerk.

's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur en kwart voor 8 (met Hollandse preek)
Biechthoren — Zaterdag van 4—6 uur.

Parochiekerk San Mateo:

's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis). 9 uur (Hoogmis).
Lof: 's avonds 7.
In de week: H.H. Missen 6. 6½.

In de 3 parochies bestaat er gelegenheid om te biechten:
Iederen morgen na de H.H. Missen en iedere avond om 6¾.
's Zaterdags de gehele morgen en na de middag van 4—6; en 's avonds van 6½—8½.

De Vergunningsverordening.

Op het ontwerp tot wijziging van de vergunningsverordening had de Raad de volgende algemene beschouwingen:

Met de strekking van het ontwerp: te voorkomen, dat grossierders van nun vergunning als grossiers gebruik maken om zich gedistilleerd voor ogenblikkelijke consumptie te verschaffen, konden de afdelingen zich algemeen verenigen.

Waar het echter de handel, die blijkens de memorie van toelichting in de laatste tijd op uitbreiding van het aantal grossierderij-vergunningen heeft aangedrongen, te doen is om gedistilleerd per fles te kunnen verkopen, vooral aan toeristen, zal hij — aldus werd opgemerkt — niet geholpen zijn met de gedachte grossierderij-vergunning, tegen het verlenen waarvan bij het Bestuur geen bezwaar bestaat. Deze sprekers voerden aan, dat de handel slechts geholpen zal zijn als ten opzichte van de slijterij-vergunning een even vrijgevig standpunt wordt ingenomen, waartegen huns inziens geen bezwaar bestaat, aangezien immers het door den slijter verkochte gedistilleerd niet in het lokaal of gebouw, waar het verkocht is, mag worden gebruikt.

De afdelingen zagen zelfs het nut niet van de voorgestelde grossierderij-vergunning. Aan een dusdanige vergunning bestaat n.l. **naar het algemene gevoelen** der afdelingen geen behoefte. Daarentegen bestaat daartegen wel het bezwaar, dat het moeilijk te controleren zal zijn, of in kleinere hoeveelheden dan van tien Liter wordt verkocht. Waar er misschien slechts enkele personen zijn, die zich bezighouden met het verkopen van gedistilleerd in hoeveelheden van niet minder dan tien Liter werd algemeen in overweging gegeven het instituut van grossierderij uit de regeling te lichten.

Sommige leden merkten op, dat de houders van koffiehuizen enz. er over klagen, dat het vergunningsrecht hoog is. Deze leden zouden dan ook, waar de algemene levensstandaard gedaald is en de toestand in de handel ook op die personen zwaar drukt, gaarne het vergunningsrecht met 20% verlagen. Andere leden achtten deze verlaging niet nodig. Naar dezen mededeelden, worden nog steeds aanvragen gedaan voor vergunning. Naar hunne mening vinden de klachten der koffiehuis-houders enz. niet zozeer grond in het vergunningsrecht, doch wel in het accijns.

Opening nieuwe tennisbanen der C.B.L.O.

Zondagavond om half vijf vond de opening plaats van de nieuwe tennisbanen van de C.B.L.O. op Mundo Nobo.

De openingsrede werd gehouden door den Heer Küp, voorzitter van genoemde bond, die van deze gelegenheid gebruik maakte om het doel van de C.B.L.O. uiteen te zetten.

Zeer sympathiek waren zijn woorden aan het adres van den Heer Meersma, secretaris van de C.B.L.O.

Wij missen ten zeerste, aldus Spr., de aanwezigheid van den man die zozeer met ons tot de totstandkoming daarvan heeft medegewerkt. Terwijl wij hier in het volle licht der zon staan, ligt hij in de duisterns der ziekenkamer. Onze gedachten gaan in dit ogenblik naar hem uit, en wij hopen van harte dat een **spoedig**, en zo **mogelijk** een **algehele** herstel, zijn deel moge zijn.

Namens de C.S.C. werd nog het woord gevoerd door Balbian Vester.

Na de opening volgde een demonstratie double-wedstrijd tussen de Heren Horacio Hoyer en Dick Capriles vs. de Heren Norman Chumaceiro en F. R. Koster.

Bij de vijfde set begon het wat donker te worden zodat de wedstrijd moest gestopt worden bij een score van 6-3, 3-6, 7-5, 3-3 voor de Heren Hoyer-Capriles.

Agentschap K.N.S.M.

Deze week gaat op verlof de hoofdagent van de K.N.S.M. de heer H. Kiès.

Tijdens zijn verlof wordt de Heer Kiès vervangen door den Heer M. N. Dapoute inspecteur van Columbia.

Welkom.

Met het toeristenschip Queen of Bermuda kwam hier Vrijdag weer terug de Heer D. van Nijmegen Schonegevel, Directeur van de C.P.I.M.

Onbetrouwbare leveranciers.

De gouvernements secretaris van Suriname, Mr. Kikkert, maakt het volgende bekend:

„Blijkens de vele desbetreffende klach-„ten, welke in de laatste tijd het Con-„sultaat Generaal der Nederlanden te „New-York hebben bereikt, blijven som-„mige Amerikaanse exporteurs van radio „toestellen in gebreke de bestelde appa-„raten te leveren, ook in gevallen waarin „vooraf de koopsom is voldaan.

„Vermits bedoeld Consultaat Generaal „bezwaarlijk kan worden geacht zich veel „tijd en moeite te moeten getroosten om „onwillige leveranciers tot voldoening „hunner verplichtingen aan te sporen, „wordt aan belanghebbenden afgeraden „radio toestellen en onderdelen te be-„stellen bij onbekende Amerikaanse fir-„ma's."

Misschien kan men er ook hier op Curaçao zijn voordeel mee doen.

Hoog bezoek.

Baron van Geen, oud particulier secretaris van H. M. de Koningin, is begin Juli voor enige maanden naar West-Indië vertrokken.

Jubileum Hendrikschool.

Maandag viert de Hendrikschool het gouden feest.

Des avonds wordt er door de leerlingen een uitvoering gegeven in het Theater Roxy.

Onze felicitaties aan het onderwijzend personeel en de leerlingen.

In dank ontvangen.

Van de firma Mensing & Co. agenten het financieel overzicht van de Verzekeringsmaatschappij „La General".

Van de West India Mercantile Co. Ltd. het lentenummer 1935 van The White Horse Bullet.ni

Geslaagd.

De Hr. Isquia Jolai ontving bericht dat zijn zoon Isaack is geslaagd voor de zesde klas van het gymnasium.

Verder slaagden nog voor hun examens te Amersfoort en te Utrecht de zonen van den Heren Elias Curiel en Charles Jesurun.

De K 18 in Soerabaja.

Donderdag morgen kwam de K 18 te Soerabaja binnen na een wereldreis van 8 maanden. Volgens de radio was de ontvangst geweldig. Per Radio bracht de Minister Deckers de volgende onderscheidingen over: De commandant Officier Oranje Nassau, Luit. Bottema en Luit. M. S. D. Leeuwenburg Ridders. De opperschipper Bosma eremedaille in goud en de konp. mach. ten Berg en korp. tel. Bouma eremedaille in zilver.

Examen.

Bij de examens voor Kantoorstenograaf in de Engelse Taal, afgenomen namens de R. K. Bond „St. Genesius" slaagden de volgende leerlingen van het St. Thomascollege:

J. Barkmeyer, U. van Brus, R. Bulbaai, J. Cristobal, M. Cijntje, A. Fijnje, G. Isa, M. Mensing, E. Morkos, E. Newton, W. Palm, M. Slockers, G. Wagner, D. de Windt, J. de Windt.

Onze gelukwensen.

De Heer W. M. Hoyer onderscheiden.

In de Zitting van 22 Juni j.l. is de Hr. W.M. Hoyer tot erelid benoemd van de „Sociedad Boliviana de Panama."

De Heer Hoyer dankt dit aan de vele historische werkzaamheden voor de glorie der vrijheidsheld Bolivar

Onze oprechte gelukwensen.

De Oehoe.

Met het S.S. „Boskoop" kwam hier Vrijdagmorgen de Oehoe, het nieuwe vliegtuig voor de K.L.M. op Curaçao.

Politieberichten.

Tijdens zijn werkzaamheden aan een tank op het terrein van de C.P.I.M. alhier, is de 28-jarige klinker W. op een 4 Meter hoge stelling gestruikeld en daarna van die steiger naar beneden gevallen. Hij bekwam hierbij lichte kneuzingen aan rug en bovenbeen, waarvoor hij ter verpleging in het Sanatorium „Het Groene Kruis" alhier is opgenomen.

Door den 27-jarigen K. werd aangifte gedaan, dat hij zijn portemonnaie inhoudende 1/10 lot en 4 briefjes van een wasserij vermiste. De 4 wasserijbriefjes had hij de d.a.v. dag in het bezit van zekeren B. gezien, die verklaarde deze gevonden te hebben, doch van de portemonnaie niet af te weten. Wordt onderzocht in hoeverre van verduistering sprake is.

Nabij Piscaderabaai is een kano waarin 2 heren vol water gelopen, op een afstand van ± 600 Meter uit de kust. Het mocht beiden gelukken zwemmende de wal te bereiken. De kano is niet meer teruggevonden.

Aangifte werd gedaan van diefstal van een scheepsgiek vanaf een werf nabij de Koningin Wilhelminabrug. Uit het ingestelde onderzoek is komen vast te staan, dat zekere E. deze giek heeft verkocht. Hij verklaarde in de mening verkeerd te hebben dat de giek het eigendom van zijn compagnon of van zich zelf was. Proces-verbaal wordt opgemaakt.

Nabij Rust zijn twee autobussen, door een misverstand der bestuurders op elkander gereden. Drie passagiers, inzittenden van een wagen, werden hierbij niet ernstig gewond. De Politie onderzoekt wie der chauffeurs schuld aan deze aanrijding treft.

Op Zaterdag 6 en Zondag 7 Juli l.l. zijn resp. 2 en 3 personen ingesloten terzake openbare dronkenschap.

Had een aanrijding plaats op de Hoogstraat tussen een autobus bestuurd door zekeren G. en een luxe auto bestuurd door een dame, die onder toezicht reed van zekeren H. Beide motorrijtuigen werden beschadigd. Persoonlijke ongelukken kwamen niet voor. De Politie onderzoekt de zaak.

Door den 12-jarigen N. werd aangifte gedaan, dat een man hem had mishandeld, door hem met een stuk hout verschillende slagen op de rug en linkerarm toe te brengen. De Politie stelt een onderzoek in.

Door een 52-jarige winkellierster is aan de Politie kennis gegeven dat in het tijdvak van Zaterdagavond tot hedenmorgen een hangslot door middel waarvan de deur van haar winkeltje was gesloten, van deze deur is verwijderd. De Politie onderzoekt in hoeverre sprake kan zijn van poging tot inbraak of van baldadigheid.

Twee vrouwen van respectievelijk 28 en 30 jaar oud, hebben aangifte gedaan van **wederzijdse mishandeling, waarbij zij elkander wederkerig hebben** gebeten en slagen toegebracht. Tegen beiden wordt proces-verbaal opgemaakt.

Door de Politie is op het kermisterrein een 14-jarigen jongen staande gehouden, omdat hij opvallend druk gebruik maakte van de vermakelijkheden ter plaatse. Uit een daarna ingesteld onderzoek is gebleken dat deze jongen ten nadele van zijn patroon een klein bedrag aan geld had ontvreemd, van welk geld hij ter plaatse goede sier maakte. Proces-verbaal hiervan wordt opgemaakt.

Door de gezusters W. werd aangifte gedaan, dat zij beiden zijn mishandeld door den 45-jarigen timmerman H. De Politie onderzoekt deze zaak.

Door een 27-jarigen man en een 36-jarige vrouw werd aangifte gedaan van wederzijdse mishandeling.

Op de Breedestraat (O.B.) is de motordrijver C. met zijn linkerhand tussen het drijfwerk van een in werking zijnde betonmolen geraakt, met het gevolg, dat drie vingers van zijn hand werden verpletterd. De man is naar het St. Elisabeth Hospitaal vervoerd en aldaar ter verpleging opgeomen.

K
KRO
O **PHOHI-UITZENDING**

op Zondag, 14 Juli 1935 van 15.30-16.30 uur A.Z.T. op golflengten 16.88 en 19.71 M.

1. Mars.
2. Wat in Nederland verscheen, door Anton van Duinkerken.
3. a. The Amazon, mars, J. S. Zamenick.
   b. Nola, Felix Arndt, door het K.R.O.-Orkest o.l.v. Marinus van 't Woud.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. a. Ouverture Norma, V. Bellini.
   b. Uncle Sammy, mars, A. Holzmann, door het K.R.O.-Orkest o.l.v. Marinus van 't Woud.

VERGELIJKENDE STATEN
van de op het eiland Curaçao ingeklaarde vaartuigen.

STOOMSCHEPEN.

Tijdvak	Aantal	Netto inhoud in M³.
Juni 1935	421	2.361.526
Juni 1934	397	2.284.367
Jan. t/m Juni 1935	2476	14.954.539
Jan. t/m Juni 1934	2438	15.102.342

ZEILSCHEPEN.

Tijdvak	Aantal	Netto inhoud in M³.
Juni 1935	124	11.921
Juni 1934	123	10.818
Jan. t/m Juni 1935	764	75.409
Jan. t/m Juni 1934	624	51.105

Zeilvaart over de maand Juni 1935.

Binnengekomen van:	
Aruba	39
Bonaire	33
Higuerote	2
La Guayra	4
La Vela de Coro	3
Las Piedras	2
Pto. Cabello	12
Pto. Colombia	1
Rio Hacha	2
Tucacas	17
Zee	9
Totaal	124

Vertrokken naar:	
Aruba	45
Bonaire	27
Jacmel	2
La Guayra	15
La Vela de Coro	18
Maracaibo	1
Ponce P. R.	1
Pto. Cabello	15
Pto. Sucre	2
Rio Hacha	1
Slagbaai	1
Turiamo	4
Totaal	132

GEMENGD NIEUWS.

Leeft Redfern nog?

We lezen in de West:

Op 26 Augustus 1927 vertrok van Brunswick, in de staat Georgia, Amerika, de vlieger Paul Redfern, die een nonstop vlucht wilde maken naar Rio de Janeiro.

Enige dagen later werd hij vermist en in al die jaren is niets meer van de stoute vliegenier vernomen, zodat iedereen hem doodwaande. Het laatst werd de vliegenier gezien door de bauxietboot Christian Crogh. In de West van 9 Sept. kwam het volgende bericht voor:

„Het laatste bericht, dat men heeft „van Redfern (den vlieger van Amerika „naar Rio de Janeiro) is afkomstig van „onze bauxietboot de Christian Crogh. „Dit vaartuig heeft den vlieger gezien „op 26 Augustus, op 150 mijl benoorden „Venezuela.. Het vermoeden ligt voor de „hand, dat Redfern — minder gelukkig „dan de Pinedo, die voor het eerst de on-„metelijke Zuid-Amerikaanse oerwouden „overvloog — in de bossen tussen de Gu-„yanas en Brazilie is verongelukt."

Thans, bijna acht jaar later, komt er bericht, dat Redfern nog tot de levenden zou behoren. Hij zou zich bevinden onder de Indianen op Hollands gebied, niet ver van de Braziliaanse grens.

Een Duits-Amerikaan, Thomas Roch genaamd, heeft het volgende gerapporteerd aan den Amerikaansen consul in Panama:

Ik was werkzaam in de grote rubberonderming van Ford in het Amazone gebied. Bij een mijner tochten, ver naar **het Zuiden, trof ik Paul Redfern aan, in een Indianenkamp in het Paloemeugebied.** Hij was met zijn vliegtuig gevallen en had daarbij zijn rechterarm en beide benen gebroken. De wonden zijn genezen, maar met grote misvormingen, zodat Redfern vrijwel hulpeloos is. Hij kan zich heel langzaam verplaatsen, met behulp van een stok. De Indianen hebben hem gastvrij opgenomen en voorzien in zijn onderhoud. Het voedsel, dat hij met de Indianen gebruikt, bestaat in hoofdzaak uit vis, apenvlees en kaaimanvlees.

De persoon van Redfern is 5,3 tot 5,5 voet lang, donker van haar, met zwarte baard, leeftijd naar schatting tussen 27 en 32 jaar, bijzonder lidteken: zwarte vlek op het linkerooglid.

Het vliegtuig van Redfern heb ik ook gezien. Het lag op de helling van een berg van acht duizend voet hoogte. Het merk was nog te lezen: X 773 Detroit Monoplane Stinson Factory.

De plek, waar ik Redfern aantrof, is gelegen op ongeveer 55 graden Westerlengte en drie graden Noorderbreedte.

Ik zelf vertoefde drie maanden bij de Indianen. Het klein vaartuigje waarin ik reisde, liet niet toe om Redfern mede te nemen, te meer waar hij in hulpeloze staat verkeerde.

Op de terugreis werd ik ernstig ziek. Teruggekeerd in Rio de Janeiro tastte de malaria mij in dergelijke mate aan, dat ik negen maanden in een hospitaal vertoefde. Tussen de perioden van ijlende koorts heb ik meermalen tegenover de doktoren gesproken van Redfern, maar men schonk er geen aandacht aan. Ook de gouvernementen der Guyana's aan wie ik later het geval rapporteerde, lieten niets van zich horen.

Na mijn herstel moest ik een zeereis ondernemen in het belang van mijn gezondheid. Ik begaf mij naar Panama, waar ik onmiddellijk mijn rapport indiende bij den Amerikaansen consul. Ik ben bereid, desgewenst, een expeditie te leiden om Redfern af te halen. Ik heb hem ontmoet in Februari 1933 en vertoefde in het kamp tot Mei van hetzelfde jaar. Indien men van mijn diensten wenst gebruik te maken, moet de beslissing worden genomen voor 15 Juni 1935, want op dat tijdstip vertrek ik naar Columbia, om in de binnenlanden aldaar flora en fauna te verzamelen. Ik zal dan verscheidene maanden afwezig zijn.

Tot zover het rapport van Roch.

Dit rapport is door de Amerikaanse regering ter kennis gebracht van den Amerikaansen consul in Suriname, de heer J. S. Lawton, met verzoek van bericht te dienen.

De heer Lawton heeft geantwoord, dat in de streek waarvan Roch de aardrijkskundige ligging aangeeft, inderdaad Indianen wonen, de Trio Indianen, aan de Paloemeu waarvan o.m. de Goejo vertelt in zijn reisbeschrijving. Bergen van acht duizend voet hoogte zijn er in de Hollands Guyana niet. De hoogste top is zowat 800 meter.

Bij het Gouvernement van Hollands Guyana is niets bekend van enige mededeling die Roch zou hebben gedaan in zake Redfern.

De naam die Roch noemt (hij noemde de plek **Kirikiri Skoutoe**) is aan niemand in Suriname bekend. Deze naam is zuiver Neger Engels en betekent: politie doodslaan.

Een expeditie ter ontsporing van Redfern zou ongeveer drie duizend gulden kosten. Vermoedelijk zou zij haar taak in twee of drie maanden kunnen volbrengen. De consul is bereid de leiding van deze kleine expeditie zelf op zich te nemen. (Hij vertoefde reeds vroeger in het brongebied van de Marowijne, waarbij de Litanie werd opgevaren tot dezelfde breedtegraad als de plek die Roch noemt. In de Litanie trof de heer Lawton ook Indianen aan, die zeer goedaardig bleken te zijn).

* * *

Het wachten is nu op de beslissing uit de Verenigde Staten. Indien de regering niet bereid is de kosten der expeditie te dragen, zullen wellicht familieleden daartoe bereid zijn, of de Kamer van Koophandel te Brunswick, voor wier rekening de vliegenier zijn reis ondernam (reclame doeleinden).

Indien Redfern in leven is, moet hij nu 31 jaar zijn. Zijn signalement schijnt vrij goed opgegeven door Roch. Zeer vreemd is echter, dat Roch, zo hij dan niet de ongelukkige zelf kon medenemen in zijn boot, althans niet gezorgd heeft enig teken mede te nemen, een brief van Redfern, of een foto. Dit maakt, dat men tenslotte niet weet wat men van het verhaal van Roch moet geloven.

Is zijn verhaal juist, dan is het lot van Redfern wel buitengewoon tragisch.

DE FILM VAN DE WEEK.

Alle filmvertoningen in het **Theater Brion** zijn van goedgekeurde films.

Van 15 tot en met 21 Juli 1935.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

In Hollywood.

I am Suzanne.
Count of Monte Cristo.
Peck's Bad Boy.

In Cinelandia.

Now and forever.
Baer Braddock Fight.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

In het theater Roxy.

De Jantjes

In Hollywood.

Murder in the Black Board.
Let's live to Night.
Belle of the Ninetees.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

GEMENGD NIEUWS.

Van onze moderne beschaving.

Wanneer iemand een ander met vuistslagen bewerkt en er maar op los wil slaan tot bloedens toe, dan is meestal voor het zover is, het publiek al tussen beide gekomen of heeft de politie over deze mishandeling proces-verbaal opgemaakt.

In New York heeft echter het publiek om zulk een vechtpartij te zien 340 duizend dollars betaalt.

En Joe Louis die er zo flink op los sloeg kreeg 45 duizend dollar en Carnera die viermaal werd neergeslagen en wien het bloed uit de mond stroomde en de ogen als glas in zijn gezicht stonden kreeg 87 duizend dollar. Hij mocht ook wel wat meer hebben om zich direct onder medische behandeling te stellen. en deze zal niet zo spoedig zijn afgelopen. Want een andere Bokser Baer, heeft enkele maanden geleden er zo op los geslagen, dat men nog niet weet of in September zijn handen al genezen zullen zijn.

Dit lezen we allemaal in de telegrammen van de laatste week.

Het is hartverheffend!

Geheimzinnige inscripties in de rotsen der Sahara.

Sinds geruime tijd verwekten merkwaardige rotstekeningen van dieren en mensen, raadselachtige figuren, cirkels, kwadraten, kruisen, strepen en punten, die men in de Sahara gevonden heeft, de belangstelling van reizigers en onderzoekers. Men deed deze ontdekking op verschillende plaatsen over een afstand van duizenden kilometers. Er waren 500 van dergelijke rotstekeningen gepubliceerd en de Italiaanse expeditie van het vorige jaar heeft er nog 220 stuks aan toegevoegd, zoals „Die Umschau" mededeelt. Ieder was 't er over eens, dat het hier om een teken-taal ging, doch men kon het geheim niet ontraadselen. De oplossing was daarom zo moeilijk, omdat de stenen, waarop de tekeningen aangebracht waren, in ouderdom zeer van elkander afweken. Sommige konden naar de graad van verwering ongeveer 2000 jaar oud zijn, terwijl het bij andere scheen, alsof ze er pas ingegrift waren.

Er leeft in de Sahara een Berberstam, de oude Normidiërs; zij spreken naast de algemene Arabische omgangstaal ook nog de oude oorspronkelijke Berbertaal, die zij zelfs nog kunnen schrijven. Met een harde steen of de punt van een dolk worden de tekens van deze oude taal op dezelfde manier in de rotsen gegrift als hun voorvaderen dit voor 2000 jaar deden. „Tifinagh" heet dit schrift bij hen; de vertaling van dit woord luidt: letter.

De vrouwen zijn de schrijfkunst het best machtig, en de taalvorsers zijn dan ook bij het vervaardigen van woordenboeken en grammatica's het meest door haar geholpen. Ten slotte is men er na veel pogingen in geslaagd de telkens terugkerende tekens als letters van een alfabet te ontraadselen.

Uit de vertaling van de inscripties bleek, dat het grafopschriften waren, verder aantekeningen van de stamboom van een stamvorst of soms ook een soort wegwijzer voor de volgende karavaan. Zelfs verhalen stenen van 's mensen persoonlijke wederwaardigheden: van liefde en jaloesie.

Geslaagde noodlanding midden op de Oceaan.

Wegens een lekke radiateur tot dalen gedwongen, streek het Duitse watervliegtuig „Tornado" van de Transatlantische Postdienst tussen Duitsland en Zuid-Amerika neer, halverwege tussen de S.S. „Schwaben" en „Westfalen", die dienst doen als bunkerstations voor de Duitse luchtlijn. Beiden kwamen onmiddellijk het beschadigde vliegtuig te hulp, zodra zij een radio-telegrafische oproep daartoe ontvangen hadden. Het luchtschip „Graf Zeppelin", dat op weg was naar Zuid-Amerika, en de oproep om hulp eveneens opving, was dank zij haar snelheid het eerste ter plaatse, en bleef in de nabijheid, tot het s.s. „Westfalen" op de plaats des onheils was gearriveerd en de bemanning van het vliegtuig aan boord had genomen.

Deze vlot verlopen redding is voor de Duitse pers aanleiding, de aandacht te vestigen op het feit, dat dank zij de beide drijvende bunkerstations midden in de oceaan, die voortdurend in draadloze verbinding staan met de vliegtuigen, een maximum van veiligheid bereikt is. Zodra de nodige herstellingen verricht zijn, zal het vliegtuig zijn weg vervolgen naar Bathurst, Brits Gambia.

DE DEBACLE VAN DE LIBERALE PARTIJ.

Men doet elkander bittere verwijten.

Het gaat in de politiek dikwijls als in het huwelijk. Zo lang alles voor de wind gaat, is het rozengeur en maneschijn, maar als er tegenslagen komen, doet men elkander vaak bittere verwijten.

Dit laatste geldt weer voor de critiek van een der liberale kopstukken in Gelderland Mr. Huges, die het volgende in de N. Arnh. Crt. schrijft:

„Bij de onlangs gehouden Provinciale Statenverkiezingen, zijn op de liberale candidaten uitgebracht, in totaal, 227.000 stemmen; een diep-treurig maar volkomen begrijpelijk resultaat. De Nederlandse kiezer heeft het juiste antwoord gegeven aan hen, die doen, alsof men vandaag in de politiek nog slapende rijk zou kunnen worden.

Reeds op het Congres te Scheveningen, 31 Mei en 1 Juni 1930, heb, ik toen ter tijde sinds vele jaren hard-werkend partij-propagandist, de strijd aangebonden met het Hoofdbestuur van de Liberale Staatspartij De Vrijheidsbond waarbij als eis mijnerzijds: een geheel andere werkwijze, desnoods met geheel andere mensen. In die strijd heb ik, ofschoon een overweldigende meerderheid der ruim 1000 aanwezige afgevaardigden heel duidelijk achter mij stond, ten volle de nederlaag geleden; ik heb zoals ik trouwens zelf verwachtte niets bereikt. In meerdere artikelen, geschreven in de Gelderse Vrijheidsbonder, heb ik daarop de debàcle van nu, onafwendbaar genoemd en ik ben, in de omgeving strijdensmoede, uit de partij getreden. Mijn voorbeeld is door talloos velen gevolgd.

En thans, precies 5 jaar later?

Het lijkt niet juist, dat een buitenstaander, op deze plaats, interne partijtoestanden bespreekt, die voornamelijk oorzaak zullen zijn geweest van de val, maar wel mag worden gezegd dat, wanneer er morgen een Liberale Staatspartij zou zijn met 2500 leden — in plaats van de wellicht 25000 ingeschrevenen van nu — welke leden, als allereerste besluit, hun eigen geldelijke bijdrage voor de partijkas bepaalden op, in doorsnee b.v. een half procent van hun inkomen en dit bedrag ook dadelijk stortten,

die, als tweede besluit, aan een klein groepje vertrouwensmannen — b.v. 3, die elkaar verstaan — voorlopig pleinpouvoir zouden willen geven, om de zaak weer op-poten te zetten, en

die, als derde besluit, activiteit wilden gaan ontplooien, kwantitatief gelijkend b.v. op die, van de volgelingen van ir. Mussert,

dan zou — zelfs al zouden de bekende andere geschilpunten voorlopig blijven rusten, hetgeen, betrekkelijk, niet erg zou zijn — deze metamorphose ongetwijfeld ten gevolge zou hebben.

a. dat geloof en vertrouwen in die Liberale Staatspartij in brede kring terugkeerden,

b. dat vele geestverwanten, buiten de partij, aan die organisatie gaarne financiele steun zouden verlenen,

c. dat niet alleen de 227.000 Nederlanders die onlangs — zij het meer dan één aarzelend — nog liberaal hebben gestemd, wederom vaster zouden worden verbonden, doch ook, dat een of twee keer 100.000 andere Nederlanders (in 1931 waren er zelfs nog 329.000 liberale stemmen waarbij thans normaal, 10 pct. accres zou mogen worden gerekend) dat voorbeeld gaarne zouden volgen,

d. dat ieder, die dan lid is van de partij, niet alleen met opgeheven hoofd kan pleiten voor de beginselen, maar ook voor de organisatie, die deze beginselen uit moet dragen.

DANKBETUIGING

Voor de ondervonden blijken van belangstelling en waardeering bij gelegenheid van mijn zilveren ambtsjubileum, bied ik hierbij mijn besten dank aan vrienden, bekenden schoolpersoneel, Ouders van schoolgaande kinderen, Oud-leerlingen, leerlingen en in het bijzonder aan het Huldigingscomite.

Aruba den 4 den Juli 1935.

J. K. ZEPP. LAMPE.

Curaçaose Radio Vereniging.

Ingevolge het besluit van de Buitengewone Algemene Leden Vergadering, gehouden op den 8sten Juli 1935, is het Bestuur met ingang van heden als volgt samengesteld:

De heer A. Moron, Jr.	Voorzitter
„ „ E. Martijn	Onder-Voorzitter
„ „ H. A. Dennert	Secretaris
„ „ J. Weyling	Penningmeester
„ „ M. Capriles	Commissaris
„ „ J. Nukoop	„
„ „ C. Donker	„

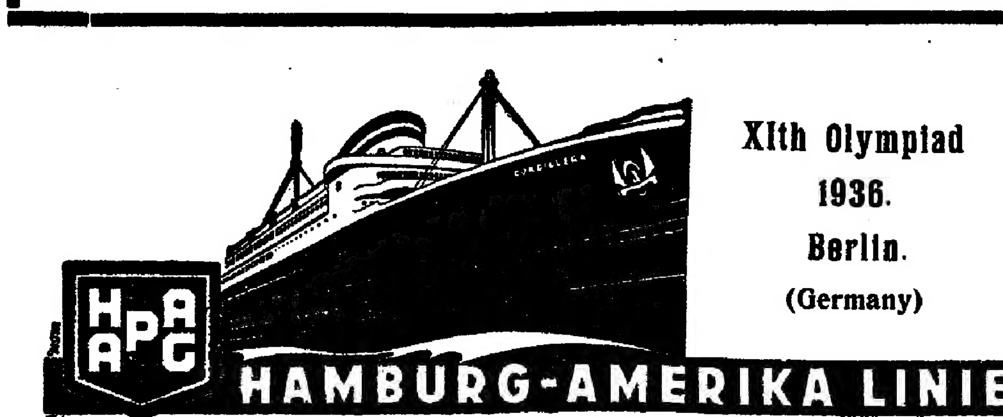
KONINGIN EMMA STICHTING.

Het Bestuur van bovengenoemde stichting werd dezer dagen verblijd met de som van f. 400.—, zijnde het batig saldo van de opvoering van de Opera Martha.

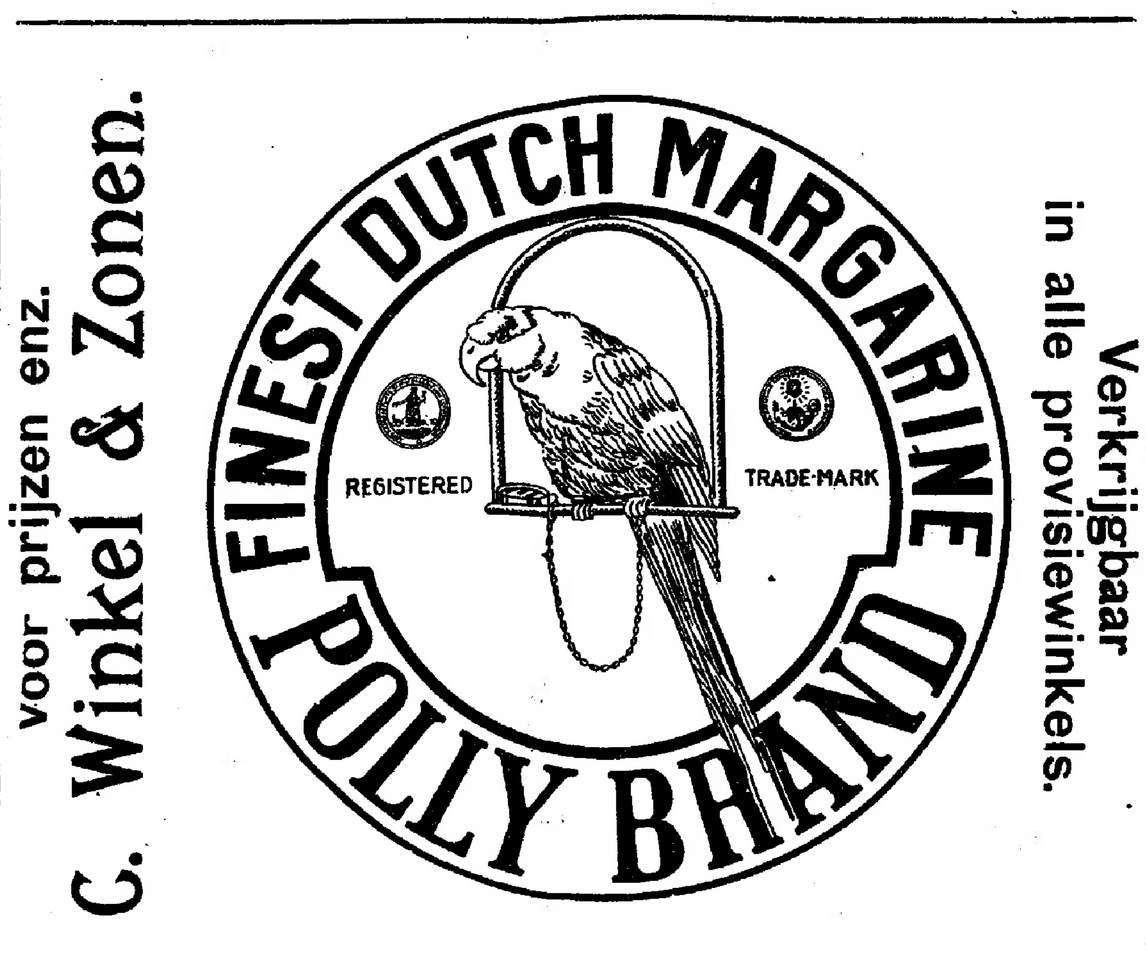
Het neemt deze gelegenheid te baat om allen, leider, medewerkenden, alsmede het publiek dat door zijn aanwezigheid aan het welslagen bijdroeg, nogmaals hartelijk dank te betuigen.

F. van der Drift-van Schaik, pres.
E. Henriquez-van Dantzig, secr.
L. Arends-Savelkoul, penningm.

SPORT-RUBRIEK.

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.

Zondag, 7 Juli 1935.

A-klasse: JONG HOLLAND—R.C.C. 2—2
HERCULES—H.V.V. 4—0
AJAX—TRAPPERS Ajax niet opgekomen
BISMARCK 2—TRANSVAAL 2 Transvaal niet opgek.

STAND-COMPETITIE-WEDSTRIJDEN per 7 Juli 1935.

A-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	Gem.
JONG HOLLAND	5	4	1	0	14	4	9	1.80
R.C.C.	4	3	1	0	9	3	7	1.75
BISMARCK	5	4	0	1	11	6	8	1.60
TRAPPERS	4	3	0	1	9	3	6	1.50
VOLHARDING	4	2	0	2	5	3	4	1.—
HERCULES	6	3	0	3	8	9	6	1.—
M.S.V.	6	2	0	4	11	11	4	0.66
TRANSVAAL	5	1	1	3	3	7	3	0.60
AJAX	4	0	2	2	0	6	2	0.50
H.V.V.	5	0	2	3	4	11	2	0.40
ASIENTO	4	0	1	3	3	14	1	0.25
B-klasse:								
SCHERPENHEUVEL	4	4	0	0	14	2	8	2.—
VOLHARDING II	5	4	0	1	9	2	8	1.60
R.C.C. II	4	2	1	1	7	4	5	1.25
JONG-HOLLAND II	4	1	2	1	6	4	4	1.—
TRAPPERS II	4	1	2	1	7	7	4	1.—
BISMARCK II	3	1	1	1	3	3	3	1.—
ASIENTO II	2	1	0	1	2	2	2	1.—
HERCULES II	4	2	0	2	5	7	4	1.—
AJAX II	4	1	0	3	2	10	2	0.50
TRANSVAAL II	4	1	0	3	3	9	2	0.50
ATLETICO	5	1	0	4	2	5	2	0.40
M.S.V. II	3	1	0	2	2	7	2	0.33

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

Zondag, 14 Juli 1935.

MUNDO NOBO:
A-klasse: M.S.V.—Trappers.
Aanvang: 4.30 precies.
Scheidsr.: Elfrink

B-klasse: Hercules 2—Jong Holland 2.
Aanvang: 3.15 precies.
Scheidsr.: Visser

DE HOOP:
B-klasse: Transvaal 2—Atletico.
Aanvang 4.30 precies.
Scheidsr.: Van Heeswijk

RIO CANARIO:
A-klasse: Asiento—Volharding
Aanvang: 4.30 precies
Scheidsr.: Kranenburg

Zondag, 21 Juli.

MUNDO NOBO:
A-klasse: Bismarck—R.C.C.
Aanvang: 4.30 precies.
B-klasse: Hercules 2—Trappers 2
Aanvang: 3.15 precies.

DE HOOP:
A-klasse: H.V.V.—M.S.V.
Aanvang: 4.30 precies.
B-klasse: Jong Holland 2—Transvaal 2.
Aanvang: 3.15 precies.

RIO CANARIO:
A-klasse: Asiento—Ajax
Aanvang 4.30 precies.

In het Officieel Orgaan van 6 Juli 1935 staat abusievelijk vermeld dat de vereniging TRAPPERS beboet is wegens het niet tijdig indienen van wedstrijdformulieren. De formulieren van TRAPPERS waren **wel** op tijd ingediend.

De verenigingen ATLETICO en M.S.V. zijn beboet met *f* 2.50, elk wegens het niet tijdig indienen van de elftalopgaven voor **Juli 1935.**

ELFTALOPGAVEN voor de maand Juli 1935.

Ajax I. E. Jansen, J. Nonato, V. August, F. Marino, M. Scarrea, A. Fanejten, C. Lira, M. Celestijn, A.Z. Veeris, E. Laken, T. Crispo.

Ajax II. J. A. Cena, C. Rosario, V. Atalida, A. Da Costa Gomez, V. Morales J. Mamber, E. de Leon, M. Laken R. Medema, Lampe, J. Cijntje.

Asiento I. H. C. J. Nieuwenhoff, D. Monfils, P. Fraterman, H. Z. Rigaud, J. L. Esbeukman, J. P. Spruit, I. P. de Vooys, A. J. Oomen, J. Nieuwenhoff, J. Vermeulen, P. C. Kroon.

Asiento II. D. de Jong, B. Lagendijk, P. Faber, J. Kapaan, G. J. Brouwer, T. J. Leeflang, L. H. D. Nebbeling, F. J. Mans, J. Smids, M. Slockers, J. Lemair.

Bismarck I. J. Arion, L. Jandroep, J. Pieters, J. Secilia, J. Davelaar, H. A. Maduro, E. Quiringdongo, S. Scharbay, E. Ruiz, J. Christian, S. Alleyne.

Bismarck II. E. Moesker, H. Bakhuis, F. Pieters, S. Rodriguez, H. Vorst, A. Vorst, F. Rovil, A. Toppenberg, V. Pellicer, P. Hernandez, A. Thode.

Hercules I. J. Pinedo, H. Weber, E. Atalida, L. Laurens, J. Hollander, R. Danchi, P. Jansen, P. Faneyten, A. Evertsz, L. B. Laurens, E. Rondijk.

Hercules II. A. Merkies, J. Haseth, C. Vornis, A. Franka, I. Nieuw, E. Minguel, E. Scheidelaar, H. La Cruz, G. Ignacio, G. Curiel, E. Romano.

H.V.V. I. H. Bruskens, G.F. Schlag, A. de Koop, F. Meynster, B. v. Rees, F. Koppelaar, J. Jeager, J. Roos, J. v. Dijk, A. Prins, C. Roggeveen.

JONG HOLLAND I. J. R. Simona, H. Royer, M. v.d. Gen, W. Leers, A. Sentiago, E. Correa, J. La Cruz, R. Maduro, J. Ramirez, H. Leers, R. Michael.

Jong Holland II. J. Lampe, O. Troeman, A. Kraneveldt F. Bernabela, J. Garcia, O. Zalm, F. Tweeboom, F. Brion, H. La Cruz, P. A. Da Costa Gomez, P. Roos.

R.C.C. I. E. Vos, I. Bouman, J. Hollander, J. v. Uytrecht, V. Naar, R. de Windt, I. Vos, C. Prince, J Suarez, G Schouten, J. M. Schotborgh.

R.C.C. II. F. Rib, F. Hollander, G. de Rooy, J. F. Bouwman, C. I. Royer, H. Gorsira, E. Rib, C. Helmyr, G. Rosario, E. Krips, O. Profeet.

Scherpenheuvel I. Th. Newton, P. Martha, R. Suarez, B. Isenia, F. Mahtilde, S. Catalina, J. Coffie, J. P. Coffie, Ch. Becker, D. Concepcion, E. Lucas.

Transvaal I. S. Eliazer, J. Brons, H. van Trikt, A. Bosnie, M. Nahar, H. Dalnoot, L. E. Willems, J. Eiloof, A. Naaldijk, W. Mau-Asam, J Dijkstra.

Transvaal II. A. van Lit, H. Muiden, J. Blaaker, D. Jones, A. Monkou, H. Nevel, H. Engelbrecht, S. Adams, J. Jurrjens, J. Lobbrecht, C. Jones.

Trappers I. A. A. C. Rafaëla, E. R. A. Jansen, A. J. Maduro, W. F. Abad, J. C Jacob, R. B. Wilsoe, E. Coffiel, M. de Castro, C. Bosch, E. Evertsz, O. R. Davelaar.

Trappers II. Ch. Sálcedo, E. Zimmerman, A. Goedgedrag, V. C. Manuel, E. F. Brion, E. A. Reyes, G. Pieter, A. Pietersz, A. C. Escobar, R. E. Corasol, I. H. Dania.

Volharding I. E. Thielman, M. Henriquez, D. van Ecks, P. Leano, A. Meerens, L. Pieters, F. B. Laurens, H. Panneflek, A. de Castro, E. Senor, E. A. Senior.

Volharding II. A. Victoria, J. Selacio, E. Minguel, L. Raven, J. van Aanholt, A. Sillie, E. Pieters, M. de Lima, W. Pietersz, F. Willems, J. Schorea.

IN- EN AFSCHRIJVING WERKENDE LEDEN van 6 Juli 1935.

L.H.D. Nebbeling, J. Hendriks, A. W. de Bie, S. Jeuken, en J. Kapaan zijn als werkende leden tot de vereniging „ASIENTO" toegetreden.

Het Bestuur.

SPORT IN NEDERLAND.

Uitslagen van de Nederlandse wielerkampioenschappen:
Amateurs sprint 1. Van Vliet. 2. Ooms. 2. V. d. Vijver, 4. Leene.
Onafhankelijken: 1. Engelmoer. 2. Van Reyen. 3. Hessling. 4. Jazet.
Professionals Van Egmond, V. d. Linde, V. d. Heuvel en Leene.
Algemeen sprintkampioenschap: Van Vliet, Van Egmond, Engelmoer. In de sprintwedstrijd voor amateurs klopte de 48 jarige Bosch van Drakensteyn, Van Vliet.
Waterpolo: België—Holland 5—3.

(naar de „Cur. Volkskr.")

DE NEDERLANDSE PADVINDERS-VERENIGING.

AFDELING
WILLEMSTAD — CURAÇAO.

GROEPNIEUWS

NIEUWS VAN DE GROENE WIGWAM.

Hallo Jongens, wij gaan op pad:
De bijeenkomst van Zaterdag hoop ik dat naar jullie zin is verlopen. Het geeft mij weer hoop op de toekomst. Jammer dat allen Zaterdag j.l. niet aanwezig waren, maar dat zal wel een vergissing zijn geweest, niet waar?

Maar nu aan het werk.

A.s. Zaterdag trekken wij naar buiten, jullie weten het misschien al. Jan Thiel is ons doel. Enige verrassingen die in dit programma opgenomen zijn zullen jullie wel fijn vinden.

Met ons alen zullen wij zorgen dat het een reuze week-end wordt.

Nu jongens, „GOED SPOOR".

Hopman, De Groot.

Ons Groepwerk: a.s. Dinsdag 9 Juli. 6.30—8 uur Patrouille Avond voor alle Patrouilles in de Groene Wigwam. De Patrouilleleiders zorgen natuurlijk dat de avond goed gevuld is (vergeet de menu's niet).

Vrijdagavond:
6 uur. Inspectie Kamp — materiaal, tevens verwacht ik van jullie een opgaaf hoe ver jullie zijn met de diverse klassen eisen.

Zaterdag 13 Juli.
Verzamelen bij de Groene Wigwam om 1.30 uur n.m. voor ons week-end op Jan Thiel.

Horde nieuws van 10 Juli t.e.m. 13 Juli.
Wij Dop Dop Dop..............Roef.

Met nieuwe moed beginnen wij aan de Rimboejachten, fijne spelen en gezellig samenzijn.

Woensdag: verzamelen wij om 3.40, dan doen wij de verschillende Rimboespelen en eindigen met een fijn verhaal van Akeela, en dan Kastiebal niet te vergeten.

Zaterdag: om 3 uur verzamelen bij de Groene Wigwam. Zorg allen present te zijn: Grote Estafetteloop, Horde Spelen, voetbal en zwemmen.

Goede jacht en veel meer.

De Oude Wolf,
Beaujon.

Vidimus, De getuige a decharge.

„De Amigoe in het nauw gedreven, en zal nu moeten capituleren."

In deze opgeblazen stemming schreef **Vidimus, zijn laatste artikel contra de Amigoe in La Prensa van 5 Juli 1935.**

We hebben er hartelijk om gelachen; we houden wel van zo'n aardigheidje in de polemiek.

Nu ter zake.

We hebben indertijd een polemiek gehad over de Rotary met den Katholieken Heer A. En tegenover dezen katholiek hebben we als bewijs een citaat aangehaald uit de Handelingen 20;28.

De gehele tekst luidt: „Geeft acht op „u zelf, en op heel de kudde, waarover „de **Heilige Geest U als bewakers gesteld „heeft, om Gods Kerk te besturen,** die „Hij zich door Zijn eigen bloed heeft ver„worven."

Zeer terecht konden we volgens deze tekst den Heer A. erop wijzen, dat de H. Geest de bisschoppen heeft aangesteld om de Kerk Gods te besturen. Het staat er met ronde woorden.

Daartegen kwam Vidimus in het geweer. Vidimus een theoloog van protestante zijde, schreef: „dat Paulus (hier) van den H. Geest spreekt, maar niemand anders dan Christus bedoelt."

Op deze eigenaardige woordverklaring, dat de H. Geest ook Christus betekent; zeker een unicum in de Schriftuur, zijn we maar niet verder ingegaan. In ons artikel van 29 Juni hebben we echter geantwoord: „Prachtig," dankbaar voor de hulp die Vidimus ons bracht. Want of het nu is van de H. Geest of Christus, het is dus **jure divino,** krachtens Goddelijk recht dus, dat de bisschoppen zijn aangesteld om de Kerk Gods te besturen. Voor deze erkenning van de Protestante Vidimus waren we al uiterst dankbaar.

Omtrent de moeilijkheid in boven aangehaalde tekst, dat Paulus daar twee personen gebruikt, de H. Geest en Hij (Christus), verwezen we Vidimus naar een Katholieke schriftuurverklaring.

En Vidimus heeft daar zijn best voor gedaan, maar de door hem geraadpleegde werken van Pacquerie en Hilaire zijn echter geen schriftuurverklaringen; en de katechismus, die hij ook al nakeek nog veel minder. Het geraadpleegde werk van mijn ordegenoot P. Lagrange, L'Evangile de J.C. al evenmin. P. Lagrange heeft wel op ieder der 4 Evangeliën een aparte commentaar geschreven, maar daar zou Vidimus nog niet veel wijzer mee zijn geworden, daar de bedoelde tekst niet in de Evangeliën staat maar in de **Handelingen.**

Vidimus kwam dus niet verder, omdat hij niet zocht waar hij zoeken moest. Het is misschien onze fout, maar wij hadden gedacht te doen te hebben met een goed verstaander op theologisch gebied, die maar een half woord nodig heeft.

En toen was de conclusie van zijn vergeefse nasporingen in zijn laatste artikel van 5 Juli:

„Men kan in de kerk geen twee stel„ling dogma's onderrichten. (sic) Durft „de Amigoe nog volhouden? Volgens de „Amigoe komt het niet op aan, wie dat „gedaan heeft Christus of de H. Geest „en dit is wel degelijk een groot ver„schil."

Ja, Vidimus, we durven het nog volhouden. Want niet alleen volgens de Amigoe, maar volgens de katholieke leer, komt het er niet op aan wie dat gedaan heeft Christus of de H. Geest.

Het komt het er op aan of het **jure divino** krachtens **Goddelijk recht** is. En dat is het, omdat ge in uw twee eerste artikelen hebt toegegeven, dat **èn** de H. Geest **èn** Christus God is.

En tot bewijs dat het de leer der kerk is, citeren wij hier uit de bekende dogmatiek van Prof. Dr. W. van Noort, die gebruikt wordt aan Katholieke Universiteiten van Rome.

„Want God zelf (Christus of de H. „Geest) heeft bevolen dat de bijzondere „Kerken door eigen herders nl. bisschop„pen zouden bestuurd moeten worden en „in dezen zin, heeft de H. Geest de bis„schoppen aangesteld om de kerk Gods „te besturen." 1)

En waarom Paulus dan in bedoelde tekst van twee personen spreekt: van den **H. Geest,** die de bisschoppen aanstelt voor de kerk, die **Christus** verworven heeft door Zijn bloed?

Wanneer Vidimus dogmatiek gestudeerd had en in het bijzonder het tractaat over de H. Drievuldigheid (De Trinitate) dan zou hij weten dat er een appropriatio bestaat d.i.i een wijze van spreken, waardoor de werkingen naar buiten (ofschoon ze van de gehele Drievuldigheid zijn) meer in het bijzonder aan een persoon dan aan de anderen worden toegeschreven.

Zo wordt o.a. aan den H. Geest in 't bijzonder toegeschreven de eigenschap van het Bestuur.

En daarom kent dan ook St. Paulus het aanstellen van de bisschoppen toe aan de H. Geest in het bijzonder.

1) „Ipse etenim Deus (Christus aut Spiri„tus Sanctus) ordinavit, ut generatim particulares ecclesiae per propria pasto„res n.p. episcopos regerentur, et hoc „sensu, Spiritus Sanctus posuit episcopos „regere ecclesiam Dei."
De Ecclesia Christi pag. 215.
N.B. Let op het woordje „aut".

IETS OVER HET GELDWEZEN.

De wereld-crisis, onder wier vigueur wij thans reeds bijna 6 jaar leven, heeft misschien **één** voordeel, al is dit voordeel niet van tastbare aard. Zij verdiept onze kijk op al de geledingen van het snel verglijdende leven en doet ons even stilstaan en nadenken bij verschijnselen, die wij vroeger meestal onbewust aanvaardden.

Speciaal gaat onze belangstelling thans naar de economische veranderingen die zich voltrokken en de gemiddelde lezer tracht de betekenis te doorgronden en het verband te zien tussen de verschillende feiten, die hem middels zijn krant in grote overvloedigheid bereiken. Hij leest van onzekerheid op het gebied der valuta, van een aanval op de Gulden en daar zulks direct het eigen belang raakt, spitst hij de oren, tracht informaties in te winnen, verricht transacties en verliest soms in een kort tijdsbestek, hetgeen hij moeizaam spaarde.

Wij willen in het volgende in grote lijnen de verschijnselen schetsen, die zich op het gebied van het geldwezen voor kunnen doen.

In de allerprimitiefste maatschappij produceert een ieder juist datgene, wat hij zelf nodig heeft. In een maatschappij, die reeds op een zekere ontwikkeling bogen kan, doet reeds spoedig de arbeidssplitsing haar intrede. Men maakt zoveel mogelijk van die zaken, waarin men een grote vaardigheid heeft verkregen en besteedt hieraan zoveel tijd, dat de vervaardiging der overige levensbehoeften aan anderen moet worden overgelaten, die op hun beurt zich in de productie van die zaken hebben gespecialiseerd. Uit deze gevolgde productiemethode spruit de dwingende noodzakelijkheid voort van ruil, n.l. van goederen tegen goederen, maar reeds vrij spoedig ging men over tot indirecte ruil, n.l. de goederen tegen geld en geld tegen goederen. Het heeft lange tijd geduurd, voordat gouden en zilveren munten als geld in zwang kwamen. Wij laten de beschrijving der geleidelijke ontwikkeling van het muntwezen achterwege en wijden enige aandacht aan de geweldige ontwikkeling, die vooral in de techniek plaats vond sedert het begin der 19de eeuw.

De uitvindingen op natuurkundig en chemisch gebied veranderden het gehele economische aspect der samenleving. Door de vervolmaking der transport- en communicatiemiddelen (zeevaart, telefoon, telegraaf, enz.) nieuwe productiemethoden en vooruitgang op allerlei gebied, werd er tussen de nationale huishoudingen een sterker wordende band gelegd en de wereld begon te gelijken op een grote huishouding.

Elk land ging zich toeleggen op het fabriceren van die artikelen, waartoe het door zijn ligging, bodemstructuur en aard zijner bevolking het meest geëigend was. Door de ontwikkeling van het effectenkapitalisme was het mogelijk de zeer grote kapitalen bijeen te brengen, nodig voor het stichten van wereldondernemingen. Het principe van internationale arbeidssplitsing als eerste vereiste ter bereiking van de grootst mogelijke productie bij de minste kosten, kon steeds verder worden doorgevoerd. Deze ver doorgevoerde arbeidsverdeling leidde tot een intensieve handel en dit bracht mede, dat de betalingsmiddelen en methoden der schulden, die hieruit voortsproten, zich moesten aanpassen aan de gewijzigde omstandigheden.

Gouden en zilveren munten waren niet meer voldoende. Achtereenvolgens deden de betalingsmiddelen bankbiljet, wissel, cheque en de verrekeningsmethoden giro, overschrijving en clearing hun intrede.

Speciaal de wissels en de cheque hebben een zeer vooraanstaande plaats ingenomen bij internationale betalingen.

Na deze inleiding kunnen wij overgaan tot de bespreking der samenhang, die bestaat tussen goederenprijzen en geld.

Met uitzondering van China hebben bijna alle landen het goud als basis van hun geldwezen gekozen. Hierdoor is het mogelijk de rekeningseenheden der verschillende landen uit te drukken in een bepaald gewicht goud. Zo komt de Nederlandse Gulden overeen met 0,6048 gr fijn goud, de Franse frank met 0,05895 gr., het oude Pond-Sterling met 7,3224 gr. en de oude $ met 1,5046 gram. Hieruit laten zich de z.n. muntpariteiten berekenen, dat zijn de verhoudingen, waarin de verschillende rekeningseenheden tot elkaar staan. Men vindt dan, dat *f* 1,- gelijk is aan R.M. 1.687 ,aan Fr. fr. 10,256, aan Zw. fr. 2,083.

Het behoort nu tot de primaire taak der circulatiebanken er voor te zorgen, dat de wisselkoersen, zoals deze zich onder invloed van vraag en aanbod op de vrije markt vormen, zo stabiel mogelijk zijn en ongeveer in overeenstemming met de pariteiten.

Bij normale verhoudingen gelukt dit zonder bijzondere moeilijkheden door toepassing der middelen, die voortspruiten uit de onbeperkte handhaving der gouden standaard zelve (hierover later).

Of de circulatiebank op de lange duur in staat is de waarde der binnenlandse rekeningseenheden op goudbasis te handhaven is afhankelijk van 2 factoren, en wel

J. Nijman.
Accountant.
(Wordt vervolgd).

Beginselprogram van de R. K. Staatspartij.

HET ONTWERP DER COMMISSIE GEREED GEKOMEN.

De door het partijbestuur der R.K. Staatspartij destijds ingestelde commissie tot samenstelling van een algemeen beginselprogram der partij is 3 Juni l.l. met haar ontwerp gereed gekomen en zij heeft dit de volgende dag bij het partijbestuur ingediend.

Gevolg gevende aan de wens der commissie heeft het P.B. besloten, dit ontwerp als zodanig met het begeleidend schrijven der commissie reeds thans te publiceren

De commissie bestond uit de volgende leden:

Prof. mr. P. Aalberse, dr. D. Beaufort O.F.M., dr. J. van Beurden, O. Praem, mr. C. Goseling, prof. mr. P. Kamphuisen, prof. dr. J. Kors O.P,, prof. J. Niekel, prof. W. Pompe en prof. dr. ir. J. Schmutzer en heeft gewerkt onder leiding van Prof. Aalberse, terwijl mr. A.L. de Block haar aanvankelijk als secretaris heeft bijgestaan, doch later om gezondheidsredenen zijn functie ter beschikking stelde. Mr. H. Kolfschoten heeft toen het secretariaat op zich genomen. Nadat haar voorbereidende werkzaamheden, waartoe de commissie zich in een drietal onder-commissies had geplitst, in belangrijke onderdelen voltooid waren, bereikte de commissie het bericht van prof. Kamphuisen, dat deze zich genoodzaakt zag als lid te bedanken, hoofdzakelijk om de door hem sterk gevoelde wenselijkheid zijn belangstelling en werkkracht niet te zeer te verdelen.

„Nadat de Commissie, aldus het bovengenoemd begeleidend schrijven aan het P.B., de 14de October 1933 door den voorzitter van uw bestuur was geinstalleerd, heeft zij aanstonds haar werkzaamheden aangevangen.

De commissie heeft haar en het gebied, waarover haar opdracht zich uitstrekte, aldus opgevat, dat zij in haar onderzoek heeft betrokken een reeks van fundamentele vraagstukken, welke het staatkundig leven beheersen en waarover de grote Katholieke beginselen, bij-

Karakter van het program.

Terecht is ook door uw bestuur onderscheid gemaakt tussen **algemeen staatkundig beginselprogram,** dat uit zijn aard een duurzaam karakter behoort te dragen, en een **bijzonder program van actie,** dat voor een bepaalde legislatieve periode opgesteld, voor periodieke aanvulling en herziening in aanmerking komt.

Ook de commissie acht dit onderscheid **doelmatig.** Zij is ervan uitgegaan bij de samenstelling van het door haar aangeboden beginselprogram, welks karakter derhalve wordt gekenmekrt door een **algemene** beginselen en richtlijnen op **staatkundig** gebied.

In overeenstemming met dit karakter heeft de commissie bij de vervulling van de haar toegedachte taak zich welbewust onthouden van de nadere concretisering van de door haar opgestelde beginselen en richtlijnen, terwijl zij haar werkgebied heeft beperkt tot de grenzen, waarbinnen het staatkundig leven zich voltrekt.

Naast deze arbeid en op de grondslag daarvan behoort derhalve nog nadere uitwerking te volgen. De grondslagen van ons staatsbestel zullen moeten worden getoest aan hetgeen de opgestelde beginselen en algemene richtlijnen eisen.

De Commissie heeft gemeend op dit tijdstip het resultaat van haar arbeid te moeten en te mogen aanbieden zonder uitvoerige toelichting op de opgestelde beginselen en richtlijnen, in de vorm van officiele commentaar.

Wezen en doel der R.K. Staatspartij.

De R.K. Staatspartij wil zijn en blijven de zuiver staatkundige vereniging der Katholieke Nederlanders.

Zij stelt zich ten doel het algemeen welzijn van het Nederlands volk te bevorderen door in wetgeving en bestuur haar **beginselen** tot gelding te brengen. Die beginselen put zij uit de Openbaring, gelijk deze door het Kerkelijk leergezag wordt vertolkt, zomede uit de natuurlijke eisen van het persoonlijke- en het gemeenschapsleven in zijn verschillende vormen. In overeenstemming met die beginselen aanvaardt zij voorts nog een aantal **algemene richtlijnen** voor haar staatkundige werkzaamheid.

BEGINSELEN.

De Staat is een maatschappij. d.w.z. een geordende eenheid van velen op één doel; in de natuurlijke orde is hij de hoogste maatschappij.

In die orde noodzakelijk, is hij in ontstaan en voortbestaan afhankelijk van den Schepper, tot Wiens scheppingsdoel hij moet medewerken en aan Wiens goedheid hij talloze gaven dankt. Derhalve is ook de Staat gehouden God openlijk te erkennen, te huldigen en te dienen, vooral door in wetgeving en bestuur Gods wet tot opperste richtsnoer te nemen.

Staatsdoel.

I. Zijn doel vindt de Staat niet in zichzelf, maar in het algemeen welzijn, dat geordende samenwerking in staatsverband eist.

Behartiging van het algemeen welzijn betekent niet verzorging van het welzijn van afzonderlijke personen of groepen, doch het voorzien in de behoeften ener zodanige gemeenschap, als voor het bereiken der persoonlijke levensbestemming noodzakelijk is.

Daarbij zal de Staat steeds moeten erkennen, dat het aardse leven, ofschoon eigen waarde bezittend, zijn diepste betekenis ontleent aan het boventijdelijk levensdoel van den mens, waarop al het aardse moet gericht blijven.

Staatszaak.

II. 1. De volledige taak van de Staat is te onderscheiden in een primaire, gericht op behoud en vervolmaking van staats- en rechtsorde, en een subsidiaire, beperkt tot het aanvullen en stuwen van het eigen initiatief van individuen of groepen. Slechts het algemeen welzijn kan onder bepaalde omstandigheden ook hier rechtstreeks ingrijpen van de Staat rechtvaardigen.

2. Tot de primaire taak van de Staat behoort: beveiliging der staatsorde zelve, handhaving der zelfstandigheid; schepping en instandhouding ener rechtsorde, steunend op natuurrecht en positiefgoddelijk recht.

3. Tot de subsidiaire taak behoort: het bevorderen van de geestelijke (verstandelijke en zedelijke) ontwikkeling der burgers, alsmede van een voor allen bereikbare stoffelijke welvaart.

Staatsgezag.

III. 1. In de noodzakelijkheid van geordende samenwerking in staatsverband ligt de natuurlijke grond voor de onmisbaarheid van het staatsgezag. Reeds hieruit volgt, dat de Overheid recht heeft te bevelen en de onderdanen verplicht zijn te gehoorzamen. Deze natuurlijke grondslag, uiting der ordening Gods, wordt bevestigd door het Apostelwoord, dat er geen gezag is, tenzij uit God.

2. Het recht om te bevelen, is uit zichzelf aan geen enkele bepaalde regeringsvorm noodzakelijk gebonden. Slechts de feitelijke geschiktheid om het algemeen welzijn te verzorgen, is toetssteen voor de bruikbaarheid van enige bepaalde vorm. Die geschiktheid wordt in belangrijke mate mede bepaald door de aard, de geschiedenis en de ontwikkeling van een volk.

Bouw van de Staat.

IV. In de bouw van de Staat behoort het organisch karakter der maatschappij tot uitdrukking te komen. Daarom moet niet slechts aan de individuele burgers, maar ook aan hun verschillende gemeenschappen, zowel van territoriale als van culturele en sociaal-economische aard, een eigen zelfstandige plaats en functie worden verzekerd.

Staat en individu.

V. 1. Alles wat het boventijdelijk levensdoel van de mens aangaat, is onttrokken aan inmenging van de Staat. In deze sfeer heeft het individu rechten, die ook voor de Staat onaantastbaar zijn.

2. Ook in de tijdelijke orde heeft het individu in zoverre voorrang boven de Staat, dat de Staatsgemeenschap juist ten doel heeft de bereiking van het tijdelijk welzijn voor de gemeenschapsleden persoonlijk mogelijk te maken en te bevorderen. Derhalve mag de Staat de vrijheid der burgers niet verder inperken dan voor dit gemeenschapsdoel nodig is.

In diezelfde tijdelijke orde gaat echter het algemeen welzijn als zodanig boven ieders afzonderlijk welzijn. Daarom mag de Staat om wille van het algemeen welzijn vorderen, dat het individu de noodzakelijke offers brengt van zijn goed, en zelfs van zijn leven.

Staat en gezin.

VI. 1. De eerste en voornaamste natuurlijke gemeenschap van individuen is het gezin, dat zijn oorsprong vindt in het huwelijk. Deze gemeenschap, die met haar rechten en plichten aan de Staat voorafgaat, heeft de Staat te eerbiedigen zowel in haar grondslag als in haar werkzaamheid.

2. Naar zijn wezen en naar zijn eigenschappen van eenheid en onverbreekbaarheid, is het huwelijk aan elke zuiver menselijke macht onttrokken. Daarom is de Staat met betrekking tot het huwelijk slechts bevoegd regelingen te treffen, die het huwelijk niet in deze wezenstrekken raken.

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 14—20 Juli 1935.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Dalvangen	15	New-Orleans	15	Paramaribo
El Libertador	15	Maracaibo, Aruba	15	Aruba, Maracaibo
Baralt	16	St. Kitts, St. Eust., Saba, St. Martin, Bonaire	—	Curaçao
Akaroa	16	New-Zealand, Cristobal	17	Southampton, Londen
Luna	17	New-York via Haiti	18	Aruba, Maracaibo
Crijnssen	17	Amsterdam	17	Pto. Limon
Atlas	17	N. Domingo, N. Haiti	—	Curaçao
Midas	17	Z. Haiti, Z. Domingo	—	Curaçao
Simon Bolivar	18	Pto. Limon	18	Amsterdam, Hamburg
Odysseus	—	Curaçao	18	Centraal Amerika
El Libertador	18	Maracaibo, Aruba	18	Aruba, Maracaibo.
Flora	19	Maracaibo	19	N.-York via P. Cabello
Atlas	—	Curaçao	19	Atl. Col., Kingston, Z. Domingo
Midas	—	Curaçao	19	Z. Domingo, N. Domingo, Haiti
Colombie	19	Cristobal	19	Le Havre
Miranda	19	Maracaibo	20	Maracaibo
Baralt	—	Curaçao	20	Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius, St. Kitts
Carabobo	20	Aruba	20	New-York via S. Juan
Lara	20	New-York	20	Maracaibo.

De regeling van het huwelijk als Sacrament valt uitsluitend onder de bevoegdheid van de Kerk.

3. Om het natuurlijke karakter van het gezin en zijn hoge waarde voor de gemeenschap, is de Staat verplicht het gezin bij het vervullen van zijn taak krachtig bij te staan en de voorwaarden te scheppen, waardoor het in zedelijk, maatschappelijk en economisch opzicht tot volle ontplooiing kan komen.

Staat en territoriale gemeenschappen.

VII. Territoriale gemeenschappen, die direct de behartiging van het algemeen welzijn binnen haar gebied nastreven, behoren, behoudens toezicht van de Staat, in haar zelfstandigheid te worden geëerbiedigd. Slechts voorzover zij daartoe niet of onvoldoende in staat zijn, of om wille van het algemeen welzijn van de Staatsgemeenschap in haar geheel, mag die zelfstandigheid worden ingeperkt.

Staat en gemeenschappen van culturele of sociaal-economische aard.

VIII. Evenzo behoort aan gemeenschappen, die culturele of sociaal-economische belangen direct, en daardoor het algemeen welzijn indirect dienen, de eigen zelfstandige werkzaamheid, onder toezicht van de Staat, te worden gewaarborgd. Tot dit toezicht, dat mede omvat de zorg voor een geordende samenwerking dezer gemeenschappen, is de taak van de Staat beperkt, tenzij het algemeen welzijn in bepaalde omstandigheden rechtstreekse bemoeiing eist.

Gescheiden liggende gebiedsdelen.

IX. Vereniging van gescheiden liggende gebiedsdelen in één staatsverband vindt haar zedelijke rechtvaardiging in de mogelijkheid om, juist door dit staatverband, betere verzorging van het algemeen welzijn van het geheel en van de delen te bereiken. In doel en taak van de Staat brengt die vereniging geen wezenlijke verandering. Slechts de inhoud van de taak wordt nader bepaald door het eigene in de volksaard, in cultureel en stoffelijk levenspeil van elk der delen.

Staat en natie.

X. De eigen aard, die een groep van individuen bindt en als natie kenmerkt, behoort de Staat te eerbiedigen. De goede zeden en gewoonten, die in de nationale aard wortelen en de taal, waardoor de natie gemeenlijk kenbaar is, behoort de Staat als nationale goederen te erkennen en zoveel nodig te verzorgen.

Staten onderling.

XI. In de verhouding tot andere Staatsgemeenschappen moet de op het natuurrecht steunende gemeenschap der volkeren geëerbiedigd, en aan de bevestiging ervan ook in het positieve recht krachtig medegewerkt worden. Als richtsnoer gelde, dat het groot gebod der christelijke naastenliefde ook de volkerenverhouding moet beheersen. Binnen deze grenzen heeft de Staat echter de plicht zijn eigen onafhankelijkheid te handhaven.

Staat en Kerk.

XII. Evenals de Staat is ook de Kerk een volmaakte, d.w.z. op haar terrein hoogste en onafhankelijke maatschappij. In het nastreven harer doeleinden, die van hoger orde, van bovennatuurlijk karakter zijn, mag de Kerk derhalve niet gehinderd worden door de Staat. Veeleer moet deze aan de Kerk rechtsbescherming verlenen en haar werkzaamheid positief bevorderen, ook omdat het welzijn der Staatsgemeenschap krachtig bevorderd wordt door de godsdienstzin der burgers.

Over de algemene richtlijnen schrijven we de volgende week.

Het noodlot der schoonheidskoninginnen.

Spionnage en reclame.

Ieder jaar, wanneer Miss Universe gekozen wordt, welt bij velen de vraag op, wat eigenlijk uit de ontelbare schoonheidskoninginnen geworden is, die de laatste jaren de aandacht op zich gevestigd hielden. De wegen, die door deze schone vrouwen betreden worden, zijn vaak heel merkwaardig. Het begrip schoonheid is nog niet met het geluk verbonden. We beleven het vaak, dat de herhaaldelijk geprezen beauties plotseling in ongelukkige omstandigheden geraken. Vaak zijn zij er zelf, vaak echter ook het noodlot schuld aan.

Het is natuurlijk buitengewoon prachtig, wanneer een en andere schoonheid een sprookjesachtige carrière maakt en een luxueus zorgeloos leven leidt. Maar zoals vaak de mooiste bolster de bitterste kern bevat, zo zijn ook deze beroemdheden verre van gelukkig. Natuurlijk mag men niet generaliseren. Enige mededelingen over een aantal bekroonde schoonheden, wier levenspad deels met rozen deels met doornen bestrooid was, moge zulks bewijzen.

Eén van de mooiste en meest benijde Ziegfeld-girls, Miss Helen Walsh, die in Noord-Amerika tot schoonheidskoningin verkoren werd, kocht zich van 't geld van de prijs een luxe jacht. Het was de droom harer dromen op zulk een comfortabel schip de wereldzeëen te doorkruisen. Op een dergelijk pleziertochtje achterhaalde haar het noodlot. Op hoge zee ontplofte de ketel en het prachtige schip zonk plus het mooie Ziegfield meisje.

Menige schoonheidskoningin komt met de wetten van haar land in conflict. Dat bewijst het geval van de beeldschone Broadway-soubrette Libby Holman. Ten gevolge van haar keus tot schoonheidskoningin, maakte zij kennis met Mr. Smith Reynold, den erfgenaam van de rijkste tabaksfabrikant van de U.S.A. Zij trouwden met elkaar. Dit huwelijk duurde echter niet lang. Op zekere dag vond men den erfgenaam der millioenen dood in zijn werkkamer. De jonge echtgenote, die kortgeleden ruzie met hem had gehad, werd onmiddellijk verdacht.

Zij werd voor de rechtbank gedaagd, doch wegens gebrek aan bewijs vrijgesproken. Tragi-komisch doet het noodlot van de Mexicaanse schoonheidskoningin Ruth Judd. Zij was zo jaloers, dat zij twee vriendinnen om het leven bracht. Zij verdacht deze twee namelijk haar haar man te willen afnemen. Ruth Judd was reeds herhaaldelijk met de rechtbank in aanraking gekomen, maar steeds hielpen haar geheimzinnige krachten. Het was reeds zo ver dat Ruth Judd plaats kon nemen op de electrische stoel. Maar het laatste ogenblik verkreeg ze gratie.

Herhaaldelijk gebeurt het, dat schoonheidskoninginnen behalve hun schoonheid eigenschappen bezitten, die haar niet bepaald beminnelijk maken. Dat is het geval bij Miss Polen 1928. Haar weg naar kracht en schoonheid concentreerde zich zo zeer op de krachtrichting, dat haar echtgenoot ten einde raad en bang zijn leven te verliezen, van haar scheidde.

Miss Irene Ahlbach, die tot haar ontdekking van schoonheidskoningin het leven leidde van een goed burgerlijk meisje, werd door haar benoeming van het rechte pad gedreven. Zij kon niet meer buiten luxe en maakte zich schuldig aan het verduisteren van aanzienlijke geldsommen, teneinde haar luxueus leven verder te kunnen leiden.

Een wit schaap schijnt Miss Paris 1930 te zijn. Zij is een goede ziel, want anders zou zij zeker de aanzienlijke geldprijs niet geheel ter beschikking gesteld hebben van de arme weesjes. Een beetje dwaas schijnt Miss Europa 1931, de Griekse Alice Diplarakoe, te zijn.

Nadat zij met de Franse autofabrikant Paul Louis Weiller trouwde, gaf zij zich met hartstocht en geestdrift aan de vliegsport. Het paar komt in het geehel niet meer uit de vliegmachine.

Het gebeurt ook wel eens, dat schoonheden voor spionnagedoeleinden misbruikt worden. Zo moest de beeldschone Roemeense danseres Alice Badial Parijs verlaten, omdat zij verdacht werd in een spionnage-affaire betrokken te zijn.

Schoonheid is ook zeer nuttig voor reclamedoeleinden. Zo verkocht de Duitse schoonheidskoningin van 1930 een tijdje in een groot Berlijns warenhuis een aan haar gewijde tango. De verkoop was prachtig. Soms wordt ook getracht uit schoonheid een groot kapitaal te slaan. Dit was het geval bij de Engelse schoonheidskoningin van 1930, de filmactrice Agela Joyce. Ze klaagde den rijken lord Revelstock wegens verbreken van huwelijksbelofte aan en verlangde een schadevergoeding van 500.000 dollar.

Interessant is het na te gaan, welk leven schoonheidskoninginnen na dertig of meer jaren leiden. In 1890 beleefde de Rivièra een ware sensatie. Voor een internationaal publiek werd Miss Anita Keep tot schoonheidskoningin gekozen. Zij bezat aan de zee prachtige eigendommen, die door de upper enthousand bezocht werden. Langzamerhand verloor men haar uit het oog en tientallen jaren hoorde men niets meer van haar. Enige maanden geleden vond men haar te St. Louis als werkster.

Het Bioscoopgevaar voor onze Roomse Jeugd.

Want er dreigt gevaar voor onze jeugd. Reeds eerder hadden wij Katholieken moeten ingegrepen hebben. Wel is er vaak gewaarschuwd, maar daadwerkelijk stelling genomen, dat hebben wij tot nu toe niet.

Na jaren van strijd, van grote inspanning en geweldige financiële offers hebben wij in Nederland en Curaçao „de vrije school" veilig gesteld. Wij uknnen daar onze kinderen opvoeden naar onze begrippen en onze Kath. beginselen bij het onderwijs uitdragen.

Maar wat zal ons het beste Kath. onderwijs baten, als niet tevens onze jeugd beveiligd wordt tegen de gevaren van de bioscoop, we bedoelen de gevaren van de moderne neutrale bioscoop?

Daartoe moeten school en gezin samenwerken. Des te noodzakelijker, omdat we steeds meer en meer komen te staan — ook in Kath. kringen — voor defecte gezinnen. In het verslag over de toestand van het onderwijs aan lycea in Nederland schrijft Inspecteur Drs. v. Andel:

„Een Rector klaagde dat de opvoeding der ouders soms meer inspanning vergde dan de opvoeding der kinderen. De maatschappelijke toestanden vormen niet de aandachtsconcentratie, die voor vruchtbaar onderwijs nu eenmaal noodzakelijk is en de ouders schijnen niet altijd te verstaan dat een rustig gezinsleven van de leerlingen onmisbaar is voor de school om haar taak behoorlijk te vervullen.

De rector van een grote school, bevond, na onderzoek, dat plm. een vierde gedeelte der leerlingen van zijn school afkomstig was van defecte gezinnen.

Is het hier op Curaçao niet minstens even erg gesteld?

Tegen de afleiding en onrust, teweeggebracht door sport, radio, **bioscoop e.d.** staat de school vrijwel machteloos, wanneer de gezinnen in deze niet medewerken."

Het is niet te ontkennen, dat door de jeugd een geweldig gebruik gemaakt wordt van de bioscoop.

Als goede Kath. verzetten we ons tegen de neutraliteit. We hebben onze R. K. scholen, onze Kath. Pers, enz. en hier... ligt nog een heel terrein braak.

Wij katholieken moeten terwille van de aan onze zorgen toevertrouwde jeugd onze rechten op filmgebied gaan opeisen. Wij vragen onze rechten in dit cultuurvraagstuk. We staan hier voor een groot Kath. belang. Onze tegenstanders zagen het vraagstuk alleen uit een zakenoogpunt, uit geldbejag, wij zien de film niet alleen als handels-object, maar wij kennen er ideële, culturele en apostolische waarde aan.

En omdat men ons hierin tegenstreeft, blijf ik op het standpunt staan, dat we in de huidige omstandigheden niet beter kunnen doen dan te ijveren voor een jeugdverbod.

Zeker, er zijn tal van uitwassen in de huidige samenleving, die als factoren medewerken aan de ondergang van vele goede en veelbelovende jongens- en meisjeszielen, maar de gevaarlijkste vernieler der zielen is wel de „Moderne Bioscoop".

Laten wij opvoeders dat nu eens goed realiseren. En laten we nu niet zeggen, daar doet men niets tegen; of dat had men 15 jaar vroeger moeten ingezien hebben.

Dat alles ontslaat ons niet van de verplichting om een eerlijke poging te wagen om het gevaar althans af te wenden. Daarvoor is nodig, dat wij Katholieken elkander in deze gewichtige kwestie begrijpen, dat alle goedwillende elementen samenwerken, dat geen kleinzieligheden de overhand krijgen, dat alle persoonlijke gevoeligheidjes opzij gezet worden en het is te wensen, dat door eenheid van inzicht, vrij van ondergrondse stromingen de handen ineengeslagen worden en een ernstige poging wordt gewaagd om onze jeugd te beschermen tegen de excessen van de slechte bioscoop en mede op te bouwen de goede Kath. Filmproductie.

In het belang van al ons ander opbouwend Rooms werk in gezin en school, is het nodig, dat wij Katholieke opvoeders de rijen versterken van hen, die ter kruistocht zijn getrokken tegen de Moloch, die onze lieve jeugd als slachtoffer opeist.

Een opvoeder.

Het probleem der slavernij in Abessinië.

Getal slaven geschat op 5 millioen.

Mussolini verwijt in zijn campagne tegen Abessinië dit land, dat het nog steeds de slavernij niet heeft afgeschaft, althans dat zijn regering niet bij machte is dit te doen. Van bijbondere, bevoegde zijde ontving De Tijd volgende correspondentie, waarin uiteen wordt gezet, welke kijk Engeland heeft op de beweerde slavernij in Abessinië:

De Italiaanse regering heeft er zich herhaaldelijk op beroepen dat Abessinië niet als een volwaardig lid van de Volkenbond beschouwd zou kunnen worden, omdat in dit land nog slavernij heerst. Nu staat het onbetwistbaar vast dat Abessinië in 1923 tot de Volkenbond werd toegelaten op voorwaarde dat het zich verplichtte de slavernij in al haar vormen alsmede te onderdrukken. Wanneer nu Mussolini verklaart, dat Abessinië de slavernij nog toelaat, dan zijn allen die bezwaren hebben tegen het fascistisch regime al gauw geneigd, deze beweringen als tendentieus en overdreven te beschouwen. Dat er van de Abessinische beloften tot onderdrukking van de slavernij vrijwel niets terecht is gekomen, kan intussen toch niet aan de geringste twijfel onderhevig zijn. En er zijn geen Italiaanse getuigenissen voor nodig om dit te bevestigen.

Reeds in 1930, dus lang voordat er van een conflict om Abessinië sprake was heeft Lady Simon, de echtgenote van Sir John Simon, die men toch wel niet van tendentieuze gevoelens t.o.v. Abessinië zal verdenken, er voor gepleit, dat de Volkenbond een onderzoek zou instellen naar de vraag, waarom dit land zijn beloften tot onderdrukking van de slavernij niet is nagekomen.

In haar werk „Slavery", met een voorwoord van Sir John Simon, beschrijft zij, dat de slavernij in Abessinië nog in alle mogelijke vormen en verscheidenheid voorkomt. Van de kleine huisslaven der Koptische priesters, tot de ongelukkige jongelieden, die overzee naar de Arabische markten gevoerd worden, om daar verkocht te worden. Van de lange rijen van slaven, die geschenken aandragen, door gastvrije hoofden aan doortrekkende bezoekers aangeboden tot de uitgeputte colonnes, die in jukken gesloten en door een zelfde ketting aaneengesloten met de zweep door het land of naar de havens langs de kust gedreven worden. Van de slavengemeenschappen der dorpen af welker taak beperkt blijft tot sociale plichten jegens de gemeenschap tot aan de mensonterende slavernij in de grensgebieden van het land, waar volgens de documenten van het Britse Foreign Office helse toestanden heersen. Verklaringen van Abessinische autoriteiten bevestigen, dat de slavernij in dit land niet alleen een instituut is, dat geduld wordt, doch ook volgens gangbare opvattingen onmisbaar wordt geacht.

De eigenlijke Abessiniërs tellen niet meer dan ca. 4 millioen zielen. De overige 6 millioen inwoners van het land zijn Galla's en andere negerstammen. Boven deze massa van analphabetische boeren en nomaden verheffen zich de grote Ras. In de eerste plaats Ras Tafari of Haile Selassie, maar Ras Tafari weet zeer goed, dat er andere Ras zijn, steeds bereid, om hem er aan te herinneren, dat hun macht gelijk is aan de zijne.

Te Addis Abeba, waar de oudste tradities en de modernste uitvindingen in elkander grijpen, ziet men automobielen te midden van een krioelende massa, bestaande uit lastdieren, militairen, Christenen, Mohammedanen, slaven, diplomaten en kooplieden van elke nationaliteit. Hier wordt algemeen toegegeven dat de economische structuur van het land op slavernij gebaseerd is. Volgens Haile Selassie zou hij vele jaren nodig hebben, om ook maar de slavenmarkten af te schaffen, zonder nog te spreken van het slavenbezit. Echter zijn pogingen, om de slavenmarkten af te schaffen, volkomen nutteloos, zolang het slavenbezit geduld blijft.

Er bestaat wel een edict, dat iedere slaaf zeven jaar na de dood van zijn heer in vrijheid gesteld moet worden, doch men zal inzien, dat deze bepaling voor de opheffing van de slavernij van weinig waarde is. Zolang de hoogste aanvoerders nog slavenjachten houden, onder voorwendsel dit middel te gebruiken ter onderdrukking van opstanden of als straf voor het weigeren van belastingbetaling, kan de slavernij wellicht verminderen, doch verdwijnen kan ze niet. Vooral in de Noordwestelijke districten van Abessinië zijn bloeiende slavenmarkten. Volgens Lord Lugard wordt de afschaffing der slavernij ook bemoeilijkt door tegenwerking van de Koptische geestelijkheid. Sir Eric Drummond, die voor de Volkenbond een enquête naar de slavernij in Abessinië instelde, kreeg een interessant memorandum van de Franse regering in handen, waaruit bleek, dat er in dit land twee methoden zijn, om slaven in handen te krijgen. Sommige slaven bereiken hun bestemming door middel van Mohammedaanse handelaars, terwijl andere als belastingbetalers in natura door kleinere hoofden aan de grote Ras gezonden worden. Blijkens inlichtingen van het Franse gouvernement zijn Djima en Goreh de voornaamste punten van vertrek der slavenconvooien, zowel met bestemming naar het binnenland als naar de kust. Er bestaan wel strenge decreten tegen de slavenhandel, doch in de practijk zijn ze niet effectief. Bovendien trekken de convooien langs ongebaande wegen ofwel zij reizen 's nachts. Er zijn hoofden, die aan die clandestiene slaventransporten goed verdienen, door van de handelaars een belasting te heffen op elken slaaf, die door hun gebied trekt. Het is voorgekomen, dat een karavaan van 150 slaven door de provincie Aussa moest trekken. Dejach Jaio, het hoofd van die provincie verlangde een belasting van 30 thaler per man. Dit vonden de handelaars te duur en zij trokken langs sluikwegen, om aan die schatting te ontkomen. Dejach Jaio kwam de karavaan op het spoor en roeide op zijn manier de slavernij uit; er werden althans 30 slaven gedood en gewond, terwijl de rest tot buit verklaard werd.

Het aantal slaven in Abbessynië is nog ontzaglijk groot. Volgens dr. Dyce Sharp, een Britse officier van gezondheid met grote ervaringen in Abessynië , zijn er te Addis Abeba meer slaven dan vrije burgers.

Captain Cochrane van het Britse Foreign Office schrijft : „Ik houd het er voor, dat iedere Abessiniër aan de grens een of twee slaven heeft. Indien we rekenen, dat er twee millioen grensbewoners zijn en indien we hun ook maar één slaaf per hoofd toeschrijven, dan komen wen op het aanzienlijke getal van 2 millioen slaven. Hierin zijn dan nog niet begrepen de grote massa slaven, welke in het bezit van bestuurders of stamhoofden."

Volgens veler taxaties, die zich baseren op de waarnemingen van Dr. Dyce Sharp zouden er in dit land in totaal wel vier tot vijf millioen slaven zijn.

Lady Simon schreef in haar werk: „Het is bekend, dat de verwoestingen, welke door de slavenjachten aangericht worden, de grenzen van Kenia en van de Abessinische Soedan overschreden hebben. Het voornaamste deel van dit gebied bevindt zich binnen de grenzen van het Abessinische rijk, maar gedeeltelijk strekt het zich toch ook uit tot in Brits territorium. De Abessinische rooftochten in de steden ten Zuidwesten van Bolma in de Engelse Soedan herhalen zich steeds. De ontvolking van de grens en de afwezigheid van een voldoende politiemacht verleiden de Abessiniërs er toe, om steeds voorwaarts te dringen. Het is hun zelfs gelukt 120 mijlen in het Britse gebied door te dringen."

Dr. James E. Baum, leider van een der laatste wetenschappelijke expedities naar Abessinië, verklaarde, dat overal waarheen hij en zijn collega's zich begaven, zij steeds slaven tegenover zich zagen en voortdurend omringd waren van slavernij. Het ongelukkige is, dat de slavernij een der voornaamste bronnen van inkomsten voor de Abessinische bestuurders is en het is vooral daarom, dat dit kwaad zo moeilijk te bestrijden is.

Satyre en humor.

Dementia Americana.

De Amerikaanse zenuwarts William H. Miller heeft een originele theorie uitgedacht. Hij beweert een ziekte te hebben ontdekt, die uitsluitend onder de Amerikaanse jeugd woekert. De „dementia Americana", zo noemt de dokter dit euvel, is een product der levenswijze en der sociale toestanden in Amerika. De jeugd nachtbraakt, bedrijft roofbouw aan haar eigen zenuwstelsel, zij neemt geen lichaamsbeweging en kent geen zelftucht. De jongelui verwekelijken, gebruiken alleen nog maar mechanische voortbewegingsmiddelen (auto) en zijn steeds op jacht naar vermaak. De degeneratie der jeugd is niet te remmen. Wanneer deze jeugd middelbaar en oud wordt, gaat zij over tot een andere waanzin. Dat is de „dementia Americana ultima" (volgens de theorie van den karakteroloog Henry W.C. Robertson.

Deze tweede en laatste waanzin bestaat in het houden van congressen, een wantoestand, die de „pathos kongressiko heeft voortgebracht. Gemiddeld worden er in de Staten 15000 congressen per jaar gehouden. Deze congressen verheugen zich in het bezoek van meer dan vier millioen Yankees. Naast de wetenschappelijke congressen werden congressen gehouden van het volgende soort: congres der goudgravers, congres der demoedigen en nederigen van harte, congres ter bereiking der geestelijke volmaaktheid, congres van huisapenbezitters, congres van banjospelers, congres der kolibrikwekers en congres der Jodler à la Tirolienne.

Zoals zoveel van Amerika hier geimporteerd wordt, is het niet onmogelijk, naar opvatting van geneesheren, dat de de bovenbehandelde tweevoudige „dementia Americana" ook onze jeugd en middelbaren en ouderen zal aantasten, zelfs over grote oppervlakten reeds in 't offensief is.

Heel erg.

Jan: „Je kijkt of je diep in de put zit. Wat scheelt er aan?"

Piet: „Gisterenavond belde ik aan bij dat meisje, waarover ik je laatst gesproken heb. Haar moeder deed open en vroeg heel vriendelijk, of ik binnen wilde komen en wat er van mijn dienst was."

Jan: „Ja, dat was natuurlijk een moeilijke situatie, maar toch niet zo heel erg."

Piet: „Niet zo heel erg? Ik zat net, toen het meisje zelf binnenkwam en het eerste wat ze zei was:

„Hè moeder, hoe hebt u dat kunnen doen? Die is het helemaal niet."

Nieuwe functie.

„Wat bent u tot nu toe geweest?" vroeg de personeelchef aan den sollicitant.

„Doener."

„Doener? Wat is dat?"

„Als de chef zei, dat de boekhouder dit of dat moest doen, dan zei de boekhouder tegen den kassier, dat hij het moest doen en de kassier zei tegen den hulpboekhouder, dat hij het moest doen en de hulpboekhouder zei tegen den klerk, dat hij het maar even moest opknappen en de klerk zei tegen mij, dat ik het moest doen en, omdat er niemand meer over was tegen wien ik kon zeggen, dat hij het moest doen, moest ik het zelf wel doen en zodoende werd ik de doener."

Gegronde reden.

Teunis staat voor het gerecht.

„Waarom heb je den klager een oorvijg gegeven?" vroeg de rechter.

„Omdat hij mij beledigd heeft, Edelachtbare. Hij heeft midden in het café heel hard geroepen: „Teunis is een..." Nou en voordat hij smeerlap kon zeggen, had ie er een van mij te pakken."

Domme vraag.

Vriend (tot jonge vader): „En is de baby een jongen of een meisje?"

Jonge vader: „Dat spreekt vanzelf. Wat dacht je dan?"

Het avontuur.

De laan was erg donker en verlaten. Plotseling zag de kleine Jansen twee mannen uit de duisternis opdoemen, die veel groter en breder waren dan hij en die hem staande hielden, terwijl zij beleefd zeiden:

„Neemt u ons niet kwalijk, meneer, dat we u een ogenblik lastig vallen. Zoudt u ons misschien kunnen helpen aan een klein muntstukje. Een twee-en-een-halve-cents-stuk is genoeg en u krijgt het dadelijk terug."

„Hm... uh... ik denk het wel," antwoordde Jansen, in zijn vestzak voelende, „het is een bescheiden vraag, die u steult. Mag ik weten, waar u die munt voor nodig hebt?"

„Zeker, meneer,' antwoordde de ene man, „mijn kameraad en ik wilden even tossen, om een klein meningsverschil te beslechten, dat tussen ons is gerezen. Het gaat er namelijk om wie van ons beide uw horloge en wie uw portefeuille zal krijgen."

Niet hetzelfde.

Zus: „Zeg, Fritsje, toen je mijn verloofde mijn portret liet zien, heeft hij toen gezegd, dat hij het erg mooi vond? Maar eerlijk zeggen, hoor."

Fritsje: „Nee, hij zei, dat de foto sprekend leek."

Adamson gaat voor anker liggen.